

ຄະນະຊີ້ນຳ ການສຳຫຼວດສະຖິຕິກະສິກຳທົ່ວປະເທດ
ຫ້ອງການສຳຫຼວດສະຖິຕິກະສິກຳ ທົ່ວປະເທດ

ການສຳຫຼວດສະຖິຕິກະສິກຳທົ່ວປະເທດ ສົກປີ 2010/11
ຜົນໄດ້ຮັບ ໂດຍຫຍໍ້

ຄໍານໍາ

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດສົກປີ 2010/11 ແມ່ນການສໍາຫຼວດຄັ້ງທີສອງໃນ ສ.ປ.ປ ລາວ ຊຶ່ງຄັ້ງທີໜຶ່ງ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດໃນສົກປີ 1998/99. ນັບແຕ່ການສໍາຫຼວດຄັ້ງທີໜຶ່ງເປັນຕົ້ນມາເຫັນວ່າມີອັນປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງທີ່ສໍາຄັນໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນໃນການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ສົກປີ 2010/11 ແມ່ນໄດ້ກວມເອົາ 143 ເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ການສໍາຫຼວດປະກອບດ້ວຍ 3 ປະເພດຂໍ້ມູນຄື:

- ຂໍ້ມູນຂັ້ນບ້ານ: ໄດ້ເກັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການບໍລິການຂອງທຸກໆບ້ານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດທຸກຄົວເຮືອນ: ໄດ້ເກັບກໍາຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບພືດ ແລະ ສັດລ້ຽງຈາກທຸກໆຄົວເຮືອນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດດ້ວຍຕົວແທນ: ໄດ້ຄັດເລືອກເອົາ 41,660 ຄົວເຮືອນຕົວແທນ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນລະອຽດທຸກກິດຈະກໍາ ຂອງວຽກງານກະສິກໍາ.

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ຄັ້ງທີ່ II ແມ່ນໄດ້ດໍາເນີນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນໍາ ຂອງ ຄະນະຊີ້ນໍາຂັ້ນຕ່າງໆ ໂດຍແມ່ນ ພະນະທ່ານ ສິມສະຫວາດ ເລັ່ງສະຫວັດ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານຄະນະຊີ້ນໍາ. ທຸກໜ້າວຽກຂອງການສໍາຫຼວດດໍາເນີນໂດຍຫ້ອງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ເຊິ່ງມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ກົມແຜນການ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ສ່ວນກົມສະຖິຕິ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄູຮ່ວມງານດ້ານວິຊາການ.

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໄດ້ຈັດພິມຂຶ້ນ ເພື່ອເພີ່ມຂຶ້ນ ພິມໄດ້ຮັບໂດຍຫຍໍ້ຂອງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ສົກປີ 2010/11 ແລະ ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ຈະເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຊົມໃຊ້ຂໍ້ມູນ ນໍາເອົາໄປເປັນບ່ອນອີງໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ກໍາມົດນະໂຍບາຍ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດກະສິກໍາ ໃຫ້ ກວ້າງໜ້າຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ.

ຖ້າ ທ່ານ ສົນໃຈ ຫຼື ຕ້ອງການ ຊາບ ໃນ ລາຍລະອຽດ ສາມາດຕິດຕໍ່ສອບຖາມໄດ້ທີ່ ສູນສະຖິຕິ ແລະ ຂໍ້ມູນ, ກົມແຜນການ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມເບີໂທ 021 454251.

ບາງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສໍາຫຼວດທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ກໍຍ້ອນວ່າ ວິທີການໄດ້ມາຂອງຂໍ້ມູນແມ່ນ ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກຕ່າງກັນ, ອາດຈະກ່ຽວພັນເຖິງບັນຫາດ້ານຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ. ລາຍລະອຽດໃຫ້ເບິ່ງໃນຂໍ້ 3.11 ໜ້າທີ 22.

ກົມແຜນການ, ຕາງໜ້າ ໃຫ້ ໂຄງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິ ກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈນໍາທຸກທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ເຮັດໃຫ້ການສໍາຫຼວດໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດເປັນຢ່າງດີ, ພິເສດ ແມ່ນ ບັນດາ ທ່ານ ໃນຄະນະຊີ້ນໍາຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຮອບດ້ານ. ຖ້າປັດສະຈາກການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຮ່ວມມື ໃນຄັ້ງນີ້ອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ. ຕາງໜ້າໃຫ້ກົມແຜນການ, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງສູງ ຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເປັນຕົ້ນ SDC ທີ່ໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ໂດຍ ຜ່ານ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ (FAO) ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນອື່ນໆ IFAD, AusAID, AFD, GIZ ແລະ ໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນສິນຄ້າແບບຍືນຍົງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການເກັບກໍາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນຂອງການສໍາຫຼວດ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ພຶດສະພາ 2012
ຫົວໜ້າ ກົມແຜນການ, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ຕາງໜ້າໃຫ້ ຫ້ອງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ

ສາລະບານ

	ໜ້າ
ຄໍານໍາ	iii
ບົດສັງລວມຫຍໍ້.....	ix
ພາກທີ 1. ບົດສັງລວມ ບາງຜົນໄດ້ຮັບຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ.....	1
ພາກທີ 2. ສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນໂຄງລ່າງຜືນຖານຂອງບ້ານ ແລະ ການບໍລິການ.....	11
ພາກທີ 3. ຫຼັກການ ກຽວກັບການສໍາຫລວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ສົກປີ 2010/11.....	16
ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 1. ຕາຕະລາງຜົນໄດ້ຮັບ ຂັ້ນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ.....	23
ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 2. ຕາຕະລາງຜົນໄດ້ຮັບ ຂັ້ນບ້ານ.....	69
ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 3 . ລາຍການຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກໍາ ໃນການສໍາຫລວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ສົກປີ 2010/11.....	85
ລາຍການ ຮູບພາບ ແລະ ເສັ້ນສະແດງ	ໜ້າ
ພາກທີ 1	
ຮູບພາບ1.1: ເປີເຊັນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາທຽບໃສ່ຈໍານວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	2
ຮູບພາບ1.2: ການຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກໍາ ສົກປີ 2010/11.....	2
ຮູບພາບ1.3: ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາຕໍ່ຫົວຄົນ ສົກປີ 2010/11.....	2
ຮູບພາບ1.4: ລະບົບການປູກເຂົ້າ ສົກປີ 2010/11.....	3
ຮູບພາບ1.5: ຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11.....	4
ຮູບພາບ1.6: ຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ປູກຢາງພາລາ ສົກປີ 2010/11.....	5
ຮູບພາບ1.7: ໂຄງສ້າງດ້ານ ອາຍຸ - ເພດ ຂອງງົວ ສົກປີ 2010/11.....	6
ຮູບພາບ1.8: ການນໍາໃຊ້ລົດໄຖ 2 ລໍ້ ສົກປີ 2010/11.....	7
ຮູບພາບ1.9: ໃຊ້ແຮງງານຂ້າງນອກເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າ ສົກປີ 2010/11.....	8
ຮູບພາບ1.10: ຊາວກະສິກອນແບ່ງຕາມ ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍດ້ານເສດຖະກິດ, ສົກປີ 2010/11.....	9
ຮູບພາບ1.11: ແຮງງານໃນການປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມ ເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ ສົກປີ 2010/11.....	9
ພາກທີ 2	
ຮູບພາບ2.1: ບາງໂຄງລ່າງຜືນຖານຂອງບ້ານ ປີ 2011.....	11
ຮູບພາບ2.2: ບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າຂອງລັດ ປີ 2011.....	12
ຮູບພາບ2.3: ບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ ແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ພູມສັນຖານຂອງບ້ານ ປີ 2011.....	12
ຮູບພາບ2.4: ບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າສະອາດ ແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ພູມສັນຖານຂອງບ້ານ ປີ 2011.....	12
ຮູບພາບ2.5: ໂຄງລ່າງຜືນຖານດ້ານຊົນລະປະທານໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມພາກ ປີ 2011.....	13
ຮູບພາບ2.6: ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄຟນໍ້າຖ້ວນ ແລະ ໄຟແຫ້ງແລ້ງ ປີ 2011.....	13
ຮູບພາບ2.7: ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີຕະຫຼາດຈໍາໜ່າຍສິນຄ້າ ປີ 2011.....	14
ຮູບພາບ2.8: ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາແບບມີສັນຍາຜູກພັນສອງສັ້ນ ປີ 2011.....	14
ຮູບພາບ2.9: ບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຄົງຂ້າງດ້ານວຽກງານກະສິກໍາຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ປີ 2011.....	15

ລາຍການ ຕາຕະລາງ

ໜ້າ

ພາກທີ 1

ຕາຕະລາງ 1.1:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳ('000) ແບ່ງຕາມບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ສົກປີ 2010/11.....	1
ຕາຕະລາງ 1.2:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	1
ຕາຕະລາງ 1.3:	ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	2
ຕາຕະລາງ 1.4:	ພືດລົ້ມລຸກທີ່ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	4
ຕາຕະລາງ 1.5:	ພືດຍືນຕົ້ນໃນສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	5
ຕາຕະລາງ 1.6:	ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມການນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານໃນສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	6
ຕາຕະລາງ 1.7:	ປະເພດສັດລ້ຽງຕົ້ນຕໍ ແລະ ສັດປີກ, ສົກປີ 1999 ແລະ 2011.....	6
ຕາຕະລາງ 1.8:	ເປີເຊັນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງກົມຈັກກະສິກຳ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	7
ຕາຕະລາງ 1.9:	ອົງປະກອບດ້ານແຮງງານ ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ, ສົກປີ 2010/11.....	9
ຕາຕະລາງ 1.10:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ເຮັດກິດຈະກຳການປະມົງ, ສົກປີ 2010/11.....	10

ພາກທີ 2

ຕາຕະລາງ 2.1:	ຈຳນວນບ້ານ ແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ແຂວງ, ປີ 2011.....	11
--------------	---	----

ພາກທີ 3

ຕາຕະລາງ 3.1:	ການສຳຫຼວດສະຖິຕິກະສິກຳທີ່ປະເທດ ສົກປີ 2010/11, ຂະໜາດຂອງຕົວແທນ ແບ່ງຕາມແຂວງ.....	17
--------------	--	----

ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 1

ຄົວເຮືອນກະສິກຳ

ຕາຕະລາງ A1.1:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນ ແບ່ງຕາມຄົວເຮືອນເຮັດ ກະສິກຳ / ບໍ່ເຮັດກະສິກຳ, ແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	24
ຕາຕະລາງ A1.2:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນ ແບ່ງຕາມຄົວເຮືອນເຮັດກະສິກຳ / ບໍ່ເຮັດກະສິກຳ, ແບ່ງຕາມປະເພດດິນ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	25
ຕາຕະລາງ A1.3:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແບ່ງຕາມການຂາຍຜົນຜະສິດ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	26

ດິນກະສິກຳ

ຕາຕະລາງ A1.4:	ການນຳໃຊ້ດິນ ແບ່ງຕາມແຕ່ລະແຂວງ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.....	27
ຕາຕະລາງ A1.5:	ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳແບ່ງ ຕາມຂະໜາດການຄອບຄອງທີ່ດິນ ສົກປີ 2010/11.....	28
ຕາຕະລາງ A1.6:	ເນື້ອທີ່ຂອງການຄອບຄອງ ແບ່ງຕາມຂະໜາດຂອງການຄອບຄອງ ແລະ ແຂວງ ສົກປີ 2010/11.....	29
ຕາຕະລາງ A1.7:	ຈຳນວນຕອນດິນກະສິກຳ ແບ່ງຕາມແຂວງ ສົກປີ 2010/11.....	30
ຕາຕະລາງ A1.8:	ຖານະຂອງການຄອບຄອງທີ່ດິນ ແບ່ງຕາມແຂວງ ສົກປີ 2010/11.....	31

ພືດຕ່າງໆ

ຕາຕະລາງ A1.9:	ຈຳນວນຜູ້ປູກບາງພືດລົ້ມລຸກ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ ສົກປີ 2010/11.....	32
ຕາຕະລາງ A1.10:	ເນື້ອທີ່ປູກບາງພືດລົ້ມລຸກ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ ສົກປີ 2010/11.....	33
ຕາຕະລາງ A1.11:	ຈຳນວນຜູ້ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມລະດູການ, ປະເພດທີ່ດິນ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	34
ຕາຕະລາງ A1.12:	ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມລະດູການ, ປະເພດທີ່ດິນຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	35
ຕາຕະລາງ A1.13:	ຈຳນວນຜູ້ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມປະເພດແນວປູກ, ເຂົ້າໜຽວ/ເຂົ້າຈ້າວ, ຊະນິດແນວປູກ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	36
ຕາຕະລາງ A1.14:	ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມປະເພດແນວປູກ, ເຂົ້າໜຽວ/ເຂົ້າຈ້າວ, ຊະນິດແນວປູກ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	37
ຕາຕະລາງ A1.15:	ຈຳນວນຜູ້ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມລະບົບການປູກ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	38
ຕາຕະລາງ A1.16:	ຈຳນວນຜູ້ປູກບາງພືດຍືນຕົ້ນ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	39
ຕາຕະລາງ A1.17:	ເນື້ອທີ່ປູກພືດຍືນຕົ້ນ ແບບເປັນລະບຽບ, ເປັນສວນ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11.....	40

ຊົນລະປະທານ

ຕາຕະລາງA1.18: ຈຳນວນຜູ້ປຸກເຂົ້າແບ່ງຕາມລະດູການ, ການນຳໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ ສົກປີ 2010/11..... 41
 ຕາຕະລາງA1.19: ເນື້ອທີ່ປຸກເຂົ້າແບ່ງຕາມລະດູການ, ການນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/2011..... 42

ສັດລ້ຽງ

ຕາຕະລາງA1.20: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ມີສັດລ້ຽງ/ສັດປີກ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 1999 ແລະ 2011..... 43
 ຕາຕະລາງA1.21: ຈຳນວນສັດລ້ຽງ/ສັດປີກ ແບ່ງຕາມປະເພດ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 1999 ແລະ 2011..... 44
 ຕາຕະລາງA1.22: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ຄອບຄອງ ຝຸ່ງງົວ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ປີ 2011..... 45
 ຕາຕະລາງA1.23: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ຄອບຄອງ ຝຸ່ງຄວາຍ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ປີ 2011..... 46
 ຕາຕະລາງA1.24: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ຄອບຄອງຈຳນວນໝູ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ປີ 2011..... 47
 ຕາຕະລາງA1.25: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ຄອບຄອງຈຳນວນໄກ່ລາດ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ປີ 2011..... 48
 ຕາຕະລາງA1.26: ອັດຕາການສັກຢາປ້ອງກັນ (ວັກຊີນ) ໃຫ້ສັດລ້ຽງແຕ່ລະປະເພດ, ສົກປີ 2010/11..... 49

ການນຳໃຊ້ປັດໃຈຂາເຂົ້າ ກະສິກຳ ແລະ ການບໍລິການ

ຕາຕະລາງA1.27: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ນຳໃຊ້ສິນເຊື້ອກະສິກຳ ຕາມແຫຼ່ງຂອງສິນເຊື້ອ ແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 50
 ຕາຕະລາງA1.28: ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ໄດ້ຮັບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂາວສານດ້ານ ກະສິກຳ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 51
 ຕາຕະລາງA1.29: ນຳໃຊ້ຝຸ່ນ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 52

ຈຳນວນຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ

ຕາຕະລາງA1.30: ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳແບ່ງຕາມຂະໜາດຄົວເຮືອນຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 53
 ຕາຕະລາງA1.31: ຜູ້ທີ່ຜະລິດກະສິກຳ ແບ່ງຕາມເພດ, ອາຍຸ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 54

ແຮງງານກະສິກຳ

ຕາຕະລາງA1.32: ການໃຊ້ແຮງງານກະສິກຳທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີຂຶ້ນໄປ ແບ່ງຕາມອາຊີບຫຼັກ, ເພດ, ແລະ ແຂວງ ສົກປີ 2010/11 56
 ຕາຕະລາງA1.33: ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີ ຂຶ້ນໄປແບ່ງຕາມອາຊີບຫຼັກ, ເຮັດວຽກທີ່ຕົນເອງຄອບຄອງ, ເພດ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 58
 ຕາຕະລາງA1.34: ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ເຮັດວຽກຕົ້ນຕໍໃຫ້ຄອບຄົວ, ແບ່ງຕາມໜ້າວຽກອື່ນໆ ນອກຄອບຄົວ, ເພດ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 60
 ຕາຕະລາງA1.35: ຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແບ່ງຕາມການນຳໃຊ້ແຮງງານອ້າງນອກ, ຮູບແບບຂອງການຈ່າຍຄ່າແຮງງານ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 62

ການຄຸ້ມຄອງເຮັດກະສິກຳ

ຕາຕະລາງA1.36: ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແບ່ງຕາມເພດ ຂອງຜູ້ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ແລະ ແຂວງ ສົກປີ 2010/11 63
 ຕາຕະລາງA1.37: ຈຳນວນບຸກຄົນທີ່ມີ ອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ແບ່ງຕາມການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ເຮັດການຜະລິດ ກະສິກຳ ແບ່ງຕາມ, ເພດ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 64

ການປະມົງ

ຕາຕະລາງA1.38 ຄົວເຮືອນກະສິກຳ ທີ່ມີກິດຈະກຳ ການປະມົງ: ແບ່ງຕາມ ປະເພດ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 65

ປ່າໄມ້

ຕາຕະລາງA1.39 ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ມີຕົ້ນປ່າໄມ້: ແບ່ງຕາມ ປະເພດ/ການຂາຍຜະລິດຕະພັນ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 66
 ຕາຕະລາງA1.40 ຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກປ່າໄມ້: ແບ່ງຕາມ ປະເພດ/ຂາຍຜະລິດຕະພັນ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11..... 67

ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 2

	ໜ້າທີ	
ຕາຕະລາງA2.1:	ບາງໂຄງລ່າງຜືນຖານ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ, ປະເພດທີ່ດິນ, ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ຍີ 2011.....	70
ຕາຕະລາງA2.2	ແຫຼ່ງໄຟຟ້າ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	71
ຕາຕະລາງA2.3	ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	72
ຕາຕະລາງA2.4	ການບໍລິການ/ກຸ່ມການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	73
ຕາຕະລາງA2.5	ໂຄງລ່າງຜືນຖານ ໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ ຍີ2011.....	74
ຕາຕະລາງA2.6	ປະເພດຊົນລະປະທານໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	75
ຕາຕະລາງA2.7	ສະພາບການດຳລົງຊີວິດ ໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	76
ຕາຕະລາງA2.8	ປະເພດສິນເຊື້ອ ໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	77
ຕາຕະລາງA2.9	ຄຸນລັກສະນະດ້ານກະສິກຳ ໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	78
ຕາຕະລາງA2.10	ຕະຫຼາດຈຳນໜ່າຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ ໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ2011.....	79
ຕາຕະລາງA2.11	ຂໍ້ຄົງຂ້າງ/ບັນຫາ ທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຊ່າວກະສິກອນ ໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ 2011.....	80
ຕາຕະລາງA2.12	ໂຄງການພັດທະນາໃນບ້ານຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ.	81
ຕາຕະລາງA2.13	ການປະເມີນເງື່ອນໄຂສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ໃນບ້ານຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ	82
ຕາຕະລາງA2.14	ໄພທຳມະຊາດໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ປະເພດບ້ານ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ, ຍີ2011.....	83

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ສົກປີ 2010/11:
ສັງລວມຫຍໍ້

ຄຸນລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ	1998/99	2010/11
ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ		
ຈໍານວນຄົວເຮືອນ ('000)	798	1,021
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ('000)	668	783
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງຄົວເຮືອນລວມ (%)	84	77
ຈໍານວນຄົວເຮືອນເຂດຊົນນະບົດ ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງຄົວເຮືອນລວມ (%)	..	69
ຈໍານວນຜະລິດກະສິກໍາ ('000)	4,058	4,501
ສະເລຍຂະໜາດຄົວເຮືອນ	6.1	5.7
ເນື້ອທີ່ຂອງການຄອບຄອງດິນ		
ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ ('000 ເຮັກຕາ)	976	1,623
ສະເລຍເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງການຄອບຄອງ (ເຮັກຕາ)	1.6	2.4
ຄົວເຮືອນເຮັດກະສິກໍາ ແບ່ງຕາມເນື້ອທີ່ຂອງການຄອບຄອງດິນ (%)		
• ຕໍ່າກວ່າ 1 ເຮັກຕາ	36	22
• 1-2 ເຮັກຕາ	36	32
• 2 ເຮັກຕາ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ	27	46
ສະເລຍ ຂະໜາດຕອນດິນ (ເຮັກຕາ)	0.77	0.90
ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ ແບ່ງຕາມການນໍາໃຊ້ດິນຕໍ່ ('000 ເຮັກຕາ)		
ພືດລົມລູກ	765	1,230
ດິນປະເປັນເຮືອ	112	198
ພືດຍືນຕົ້ນ	81	168
ດິນທົ່ງຫຍາ	18	26
ຖານະການຄອບຄອງດິນ		
ການຄອບຄອງດິນ (% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນ)		
• ຂອງຕົນເອງ	97	93
• ອື່ນໆ	3	7
ການປູກເຂົ້າ		
ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມລະດູການ ('000 ເຮັກຕາ)		
• ເຂົ້ານາປີ	481	714
• ເຂົ້າໂຮ	199	215
• ປູກເຂົ້າລະດູແລງ	56	57
ຈໍານວນຜູ້ປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມລະດູການ ('000 ເຮັກຕາ)		
• ເຂົ້ານາປີ	419	535
• ເຂົ້າໂຮ	260	240
• ປູກເຂົ້າລະດູແລງ	93	87
ເຂົ້າໜຽວ (% ຂອງເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ)	93	92
ແນວພັນປັບປຸງ (% ຂອງຜູ້ປູກເຂົ້າ)	30	41
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ປູກພືດຊະນິດອື່ນໆ ('000)		
ຜັກຕ່າງໆ	233	317
ມັນຕົ້ນ	71	48
ອອຍ	22	13
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ປູກພືດຍືນຕົ້ນ ('000)		
ໝາກນ້ອງ	152	188
ໝາກກວຍ	109	70
ຢາງຟາລາ	-	49

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາຫົວປະເທດ ສົກປີ 2010/11:
ສັງລວມຫຍໍ້ (ຕໍ່)

ຄຸນລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ	1998/99	2010/11
ການນໍາໃຊ້ປັດໃຈຂາເຂົ້າ (% ຂອງຜູ້ປູກພືດລົ້ມລຸກ)		
ຝຸ່ນເສມີ	29	42
ຝຸ່ນຊີວະພາບ	34	41
ຢາປາບສັດຕູພືດ	11	17
ສັກລຽງ ແລະ ສັກປົກ ('000 ຂອງຈໍານວນສັດທັງໝົດ)		
ງົວ	944	1,586
ຄວາຍ	992	774
ໝູ	1,036	978
ໂກລາດ	9,379	8,665
ເປັດ	1,351	1,791
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ມີສັກລຽງ ('000)		
ງົວ	208	297
ຄວາຍ	322	226
ໝູ	328	306
ໂກລາດ	487	488
ເປັດ	191	213
ສະເລ່ຍຈໍານວນສັດ ຕໍ່ ການຄອບຄອງສັດລຽງ		
ງົວ	4.5	5.3
ຄວາຍ	3.1	3.4
ໝູ	3.2	3.2
ໂກລາດ	19.3	17.8
ເປັດ	7.1	8.4
ການນໍາໃຊ້ຢາປ້ອງກັນແະຍາດ (ຢາວັກຊີນ) (% ຂອງຜູ້ຄອບຄອງສັກລຽງ)		
ງົວ	36	56
ຄວາຍ	48	60
ໝູ	8	18
ເສື້ອງກິນຈັກກະສິກໍາ (% ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ)		
ມີລົດໄຖນາ 2 ລໍ້ ເປັນຂອງຕົນເອງ	7	34
ໂດນໍາໃຊ້ລົດໄຖນາ 2 ລໍ້	20	61
ມີຈັກສູນນໍາເປັນຂອງຕົນເອງ	2	2
ໂດນໍາໃຊ້ຈັກສູນນໍາ	4	4
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ເຮັດກິດຈະກໍາການປະມົງ ('000)		
ການລຽງສັດນໍາ	55	68
ການຫາປາ	472	526
ແຮງງານກະສິກໍາ		
ການເຮັດອາຊີບກະສິກໍາ (% ທີ່ນໍາໃຊ້ບຸກຄົນ ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ)	92	89
ການເຮັດອາຊີບກະສິກໍາຕົ້ນຕໍໃຫ້ຄົວເຮືອນ ແຕ່ໄດ້ເຮັດວຽກອື່ນບາງຄັ້ງຄວາມອກຄົວເຮືອນ (% ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປທີ່ເຮັດວຽກໃນຄົວເຮືອນ)	24	24
ຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ນໍາໃຊ້ແຮງງານຂາງນອກ (%)	26	45
ການອາຍຸຜົນຜະລິດກະສິກໍາ (% ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາທັງໝົດ)		
ຈຸດປະສົງຫຼັກເມື່ອອາຍ	6	30
ໂດຍອາຍຸຜົນຜະລິດບາງສ່ວນ	35	71

**ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາຫົວປະເທດ ສົກປີ 2010/11:
ສັງລວມຫຍໍ້ (ຕໍ່)**

ຄຸນລັກສະນະຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດ	ສວນຮອຍ ຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ປີ 2011		
	ມີຖະໜົນ	ບໍ່ມີຖະໜົນ	ລວມ
ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທົ່ວໄປ			
ໂຮງຮຽນປະຖົມທີ່ໃຊ້ເວລາຍາງຕໍ່າກວ່າ 1 ຊົ່ວໂມງ	89	69	85
ສາສາລາ ທີ່ ໂຮງຟັ່ງທີ່ໃຊ້ເວລາຍາງຕໍ່າກວ່າ 2 ຊົ່ວໂມງ	61	33	57
ມີໄຟຟ້ານໍາໃຊ້	70	39	65
ມີຕາຂາຍໄຟຟ້າ	55	16	48
ມີນໍ້າສະອາດໃຊ້ ແລະ ບໍລິໂພກ	43	20	39
ມີລະບົບນໍ້າປະປາ	5	1	4
ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານກະສິກໍາ			
ຊົນລະປະທານ	49	39	48
ຕະຫຼາດຖາວອນ	2		2
ຕະຫຼາດຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກໍາ	36	23	33
ຮ້ານຂາຍປັດໂຈການຜະລິດກະສິກໍາ	4	1	3
ສະຖາບັນການເງິນ ດານສິນເຊື້ອ	47	31	44
ສະຖານທີ່ປັ່ນປົວສັດ	2		2
ເງື່ອນໄຂດ້ານການຜະລິດກະສິກໍາ			
ທີ່ດິນກະສິກໍາທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	16	19	16
ໃນລະດູຝົນປີ 2010 ມີຄວາມແຫງແລງ ກວ່າປີກະຕິ	80	81	80
ລະດັບນໍ້າຝົນໃນຊຸມປີຜ່ານມາຕໍ່າກວ່າປີກະຕິ	79	79	79
ລະດູຝົນໃນປີຜ່ານມາ ມາຊຸກກວ່າປີກະຕິ	74	72	73
ມີຄວາມສຽງຕໍ່ໄຟນໍ້າຖວມ	32	26	31
ມີຄວາມສຽງຕໍ່ໄຟແຫງແລງ	70	73	70
ອື່ນໆ			
ບໍ່ມີດິນພຽງພໍ ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ	30	26	29
ບໍ່ມີລະບົບຊົນລະປະທານຮັບໃຊ້ການຜະລິດ	60	54	59
ບໍ່ມີຕະຫຼາດຈໍາໜ່າຍຜົນຜະລິດກະສິກໍາ	22	36	25
ການເຮັດກະສິກໍາໃນຮູບແບບຕາມສັນຍາຜກັນສອງສິ້ນຢູ່ໃນບ້ານ	16	5	14
ມາດຕານການດໍາລົງຊີວິດມີການປັບປຸງຕີອັນໃນໄລຍະ 2 ປີຜ່ານມາ	86	75	84

ພາກທີ 1 ບົດສັງລວມ ບາງຜົນໄດ້ຮັບຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ

1.1 ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ (ຕາຕະລາງ A1.1-A1.3)

ໃນ ສປປ ລາວ, ຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສຢູ່ບ້ານເຂດຊົນນະບົດ, ກວມ ເຖິງ 69 % ຂອງຈໍານວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ ແລະ ໃນນັ້ນ 85,000 ຄົວເຮືອນອາໄສຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງລົດເຂົ້າເຖິງ.

ໃນສົກປີ 2010/11, ຫົວປະເທດມີຄົວເຮືອນກະສິກໍາທັງໝົດ 783,000 ຄົວເຮືອນ, ຄົວເຮືອນກະສິກໍາແມ່ນຄົວເຮືອນທີ່ມີການ ເຮັດກິດຈະກຳດ້ານກະສິກໍາເຊັ່ນ: ການປູກພືດ, ການລ້ຽງສັດ, ຫຼື ລ້ຽງປາ (ເບິ່ງໃນຂໍ້ 3.9).

ໃນຈໍານວນ 783,000 ຄົວເຮືອນ, ມີ 209,000 ຄົວເຮືອນອາ ໄສຢູ່ເຂດພູດອຍ ແລະ 188,000 ຄົວເຮືອນອາໄສຢູ່ເຂດພູພຽງ. ໃນບັນດາບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ມີຄົວເຮືອນທີ່ ເຮັດການຜະລິດ ກະສິກໍາ 90%.

ຕາຕະລາງ 1.1: ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ('000) ແບ່ງຕາມປະເພດ ບ້ານ ແລະ ຜືນທີ່, ສົກປີ 2010/11

ປະເພດບ້ານ	ເຂດຜືນທີ່			
	ຫົວພຽງ	ພູດອຍ	ພູພຽງ ¹	ລວມ
ຄົວເມືອງ	95.1	20.2	32.6	147.8
ຊົນນະບົດມີເສັ້ນທາງ	263.6	150.4	142.3	556.3
ຊົນນະບົດບໍ່ມີເສັ້ນທາງ	27.2	38.8	12.7	78.7
ລວມ	385.9	209.4	187.6	782.8

ໃນສົກປີ 2010/11 ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາຫຼາຍກວ່າ ສົກ ປີ 1998/99 ປະມານ 115,000 ຄົວເຮືອນ ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ 17%. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ສັດສ່ວນຂອງ ຂະແໜງກະສິກໍາ ມີ ແນວ ໂນ້ມຫຼຸດລົງ ຖ້າທຽບໃສ່ຂະແໜງການອື່ນ ເນື່ອງຈາກເກີດມີ ລັກສະນະເປັນຕົວເມືອງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເກີດມີການວ່າຈ້າງແຮງ ງານຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນສົກປີ2010/11, ແມ່ນກວມເອົາ 77 % ຂອງ ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຄົວເຮືອນເຮັດ ກະສິກໍາ ທຽບກັບສົກປີ 1998/99 ມີ 84%.

ຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຜະລິດ ກະສິກໍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນທັນທີທັນໃດ ໃນລະຫວ່າງ ສົກປີ1998/99 ແລະ 2010/11 ຈາກ 130,000 ຄົວເຮືອນ ເກືອບເຖິງ 240,000ຄົວເຮືອນ. ຈໍາ ນວນ 90,000 ຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ເຮັດ ກະສິກໍາ ອາໄສຢູ່ ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ; ຫຼາຍກວ່າ 70,000 ທີ່ອາໄສຢູ່ບ້ານຊົນນະບົດ.

ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຢູ່ແຂວງພາກເໜືອ ແມ່ນ ຍັງຍຶດຖືເອົາການກະສິກໍາ ເປັນຫຼັກ, ໃນສົກປີ 2010/11 ປະມານ

ຕາຕະລາງ 1.2: ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແບ່ງຕາມແຂວງ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ແຂວງ	ຈໍານວນຄົວເຮືອນ ('000)		ການປ່ຽນແປງ (%)
	1998/99	2010/11	
ພາກເໜືອ	238.4	288.9	21%
ຜົ້ງສາລີ	24.4	28.4	16%
ຫຼວງນໍ້າທາ	19.8	26.2	33%
ອຸດົມໄຊ	33.4	44.6	34%
ບໍ່ແກວ	18.8	24.8	31%
ຫຼວງພະບາງ	55.7	59.5	7%
ຫົວພັນ	36.9	42.3	14%
ໄຊຍະບູລີ	49.4	63.1	28%
ພາກກາງ	293.5	336.4	15%
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	48.6	42.8	12%
ອຸຽງຂວາງ	28.1	36.2	29%
ວຽງຈັນ	43.7	62.7	44%
ບໍລິຄໍາໄຊ	26.5	35.0	32%
ຄໍາມ່ວນ	43.6	51.1	17%
ສະຫວັນນະເຂດ	95.4	108.6	14%
ເຂດພິເສດໄຊສົມບູນ	7.6
ພາກໃຕ້	136.0	157.5	16%
ສາລະວັນ	41.3	50.1	21%
ເຊກອງ	9.7	12.9	32%
ຈໍາປາສັກ	70.2	75.4	7%
ອັດຕະປື	14.8	19.1	29%
ສປປ ລາວ	668.0	782.8	17%

89% ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຍຶດຖືໃນການຜະລິດກະສິກໍາ. ຢູ່ ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ເປີເຊັນຫຼາຍກວ່າໝູ່ ເຖິງ 96%, ມີພຽງເກີນ ເລັກໜ້ອຍ 1,000 ຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຜະລິດກະສິກໍາ.

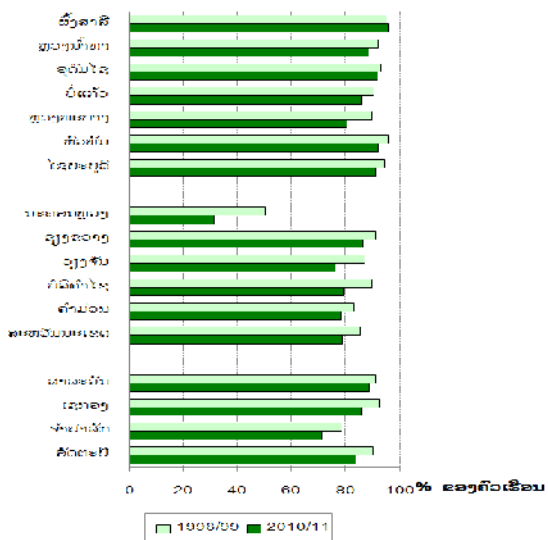
ເຂດພາກໃຕ້,ແຂວງຈໍາປາສັກມີຄົວເຮືອນຜະລິດກະສິກໍາ 71% ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ.

ໃນໄລຍະ 12 ປີ ຜ່ານມາຢູ່ແຂວງອັດຕະປືເຫັນວ່າຄົວເຮືອນ ຜະລິດກະສິກໍາ ຫຼຸດລົງຈາກ 90 % ມາເປັນ 84 %.

ໃນສົກປີ2010/11, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຫຼຸດລົງ 3ເທົ່າຕົວ, ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ1998/99 ແມ່ນເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ.ຄົວເຮືອນກະສິກໍາໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສົກປີ 2010/11 ມີໜ້ອຍກວ່າ 5,800 ຄົວເຮືອນຖ້າສົມທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99.

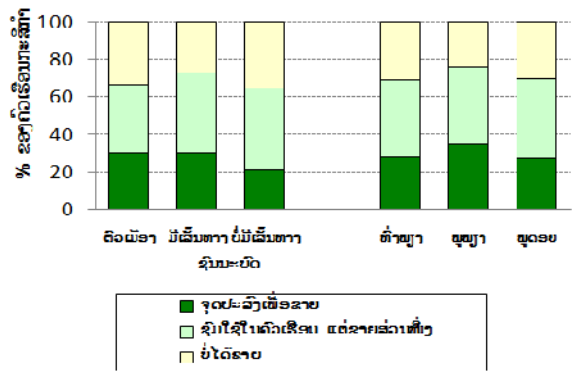
ສືບກວ່າປີຜ່ານມາຢູ່ ສປປລາວ ມີການຫັນປ່ຽນຈາກການຜະ ລິດແບບທໍາມະຊາດ ມາເປັນການຜະລິດເພື່ອເປັນສິນຄ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ສົກປີ 1998/99, ຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ຜະລິດເພື່ອຂາຍຕົ້ນຕໍມີພຽງ ແຕ່ 6% ປັດຈຸບັນຕົວເລກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 30%. ເຂດພາກເໜືອມີ ແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນ: ແຂວງໄຊຍະບູລີ 54%, ຫຼວງພະບາງ 45%.

ຮູບພາບ 1.1: ເປີເຊັນຄົວເຮືອນກະສິກຳທຸກໆໄລ່ຄົວເຮືອນ ທັງໝົດ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ຈຳນວນຊາວກະສິກອນທີ່ຜະລິດເພື່ອກຸ້ມກິນ ແລະ ໄດ້ຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳຂອງຕົນເອງບາງສ່ວນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃກ້ຕົວເມືອງ ແລະ ຕິດກັບຊາຍແດນ. ໃນສົກປີ 2010/11, ຄົວເຮືອນທີ່ຜະລິດກະສິກຳໄດ້ຂາຍຜົນຜະລິດບາງສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນ 71 %, ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ແມ່ນມີພຽງ 35 %. ການຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຢູ່ທາງພາກເໜືອ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ຫົວພັນ ແລະ ໄຊຍະບູລີ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຢູ່ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ຄຳມ່ວນ ແລະ

ຮູບພາບ1.2. ການຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ ສົກປີ 2010/11

ສະໜັບສະໜູນ. ສຳລັບແຂວງ ຊຸງຮຸກຮ້າງ, 59 % ຂອງ ຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແມ່ນໄດ້ຂາຍບາງຈຳນວນສິດສິນ.

1.2 ດິນ (ຕາຕະລາງ A1.4 - A1.8)

ໃນສົກປີ 2010/11 ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳມີທັງໝົດ 1.62 ລ້ານ ເຮັກຕາ, ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ແມ່ນມີພຽງແຕ່ 976,000 ເຮັກຕາ. ໃນນັ້ນ ເນື້ອທີ່ 647,000 ເຮັກຕາ ແມ່ນໄດ້

ບຸກເບີກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກພືດໃນຊ່ວງໄລຍະ 12 ປີຜ່ານມາ, ເນື້ອທີ່ປູກພືດຍືນຕົ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 2 ເທົ່າຕົວ ມາເປັນ 168,000 ເຮັກຕາ.

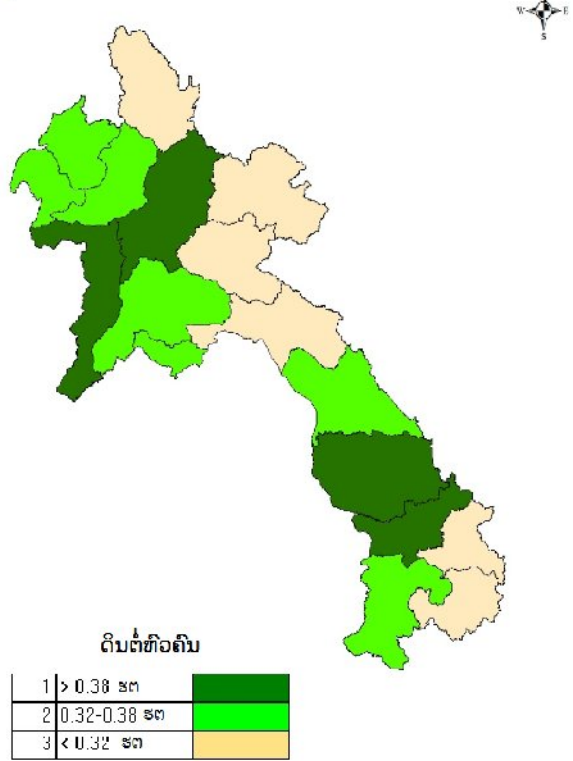
ຕາຕະລາງ 1.3: ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	ເນື້ອທີ່ ('000 ເຮັກຕາ)	
	1998/99	2010/11
ດິນກະສິກຳ	976	1,623
ດິນປູກພືດລ້ຽງສັດ	765	1,230
ດິນເຮື້ອ	112	198
ດິນປູກພືດຍືນຕົ້ນ	81	168
ທົ່ງຫຍ້າ ແລະ ທົ່ງລ້ຽງສັດ	18	26
ດິນອອກກະສິກຳ	72	377
ປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າອື່ນໆ	54	122
ດິນອື່ນໆ	18	125
ລວມທັງໝົດ	1,048	1,870

ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອຜະລິດກະສິກຳແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍ ໃນການຕອບສະໜອງຕາມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພົນລະເມືອງ. ສຳລັບຈຳນວນຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ ໃນ ສປປລາວ, ໃນສົກປີ 2010/11 ສະເລ່ຍແລ້ວຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ແມ່ນມີດິນກະສິກຳ 0.36 ເຮັກຕາ, ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ແມ່ນມີແຕ່ 0.24 ເຮັກຕາ. ສຳລັບແຂວງທີ່ມີເນື້ອທີ່ກະສິກຳໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນແຂວງຫົວພັນ (0.20 ເຮັກຕາ/ຄົນ).

ໃນ ສປປ ລາວ, ສົກປີ2010/11 ມີຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳ

ຮູບພາບ 1.3: ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳຕໍ່ຫົວຄົນ ສົກປີ 2010/11

777,000 ຄົວເຮືອນສະເລ່ຍ ມີ 2.4 ເຮັກຕາ ຕາມຂະໜາດ. ທຽບໃສ່ສົກປີ 1998/99 ມີແຕ່ 1.6 ເຮັກຕາ. ໃນສົກປີ 2010/11, ສະເລ່ຍເນື້ອທີ່ ດິນກະສິກຳທັງໝົດ ຕໍ່ ຄົວເຮືອນ ແມ່ນ 2.1 ເຮັກຕາ, ທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ມີແຕ່ 1.5 ເຮັກຕາ.

ຂະໜາດການຜະລິດກະສິກຳ ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ ແມ່ນຢູ່ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ (3.1 ເຮັກຕາ) ແລະ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ແມ່ນຢູ່ແຂວງຫົວພັນ (1.3 ເຮັກຕາ). ສໍາລັບທົ່ວປະເທດ, 22% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດ ມີຂະໜາດເນື້ອທີ່ການຜະລິດຕໍ່າກວ່າ 1 ເຮັກຕາ; 27% ມີເນື້ອທີ່ ການຜະລິດແຕ່ 3 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ.

ການເຮັດກະສິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍການນໍາໃຊ້ 2 ຫຼື 3 ຕອນດິນ ທີ່ຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ. ມີແຕ່ 4 % ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳທັງໝົດທີ່ມີດິນຫຼາຍກວ່າ 5 ຕອນ. ສົກປີ 2010/11 ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວ ຂະໜາດຂອງຕອນດິນຕອນໜຶ່ງ ແມ່ນມີຂະໜາດ 0.89 ເຮັກຕາ, ທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ແມ່ນມີແຕ່ 0.77 ເຮັກຕາ. ທີ່ດິນໃນບັນດາແຂວງພາກເໜືອມີລັກສະນະກະແຈກກະຈາຍຫຼາຍ. ສໍາລັບແຂວງຜົ້ງສາລີ, ສະເລ່ຍແລ້ວຄົວເຮືອນກະສິກຳ 1 ຄົວເຮືອນ ມີດິນ 3.8 ຕອນ ແລະ ສະເລ່ຍແລ້ວດິນ 1 ຕອນ ມີເນື້ອທີ່ 0.43 ເຮັກຕາ. ແຂວງເຊກອງ, ສະເລ່ຍແລ້ວຄົວເຮືອນກະສິກຳ 1 ຄົວເຮືອນ ແມ່ນ ມີດິນ 1.9 ຕອນ ແລະ ສະເລ່ຍແລ້ວດິນ 1 ຕອນມີເນື້ອທີ່ 1.25 ເຮັກຕາ.

ສໍາລັບຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ ຄອບຄອງທີ່ດິນເປັນຂອງຕົນເອງ. ມີ 93 %, ການເຊົ່າດິນມີລັກສະນະເພີ່ມຂຶ້ນ: ໃນສົກປີ 2010/11, ຄົວເຮືອນໄດ້ເຊົ່າດິນບາງສ່ວນມີ 9% ທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ມີ 5% ເທົ່ານັ້ນ. ໃນສົກປີ 1998/99, ດິນສ່ວນໃຫຍ່ໃຫ້ເຊົ່າໃນຮູບແບບທົດແທນດ້ວຍຜົນຜະລິດມີ (63%); ແລະ ສົກປີ 2010/11 ມີພຽງ 21% .

ຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ມີດິນເປັນຂອງຕົນເອງບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເຮັດການຜະລິດໃນທີ່ດິນຂອງຕົນມີປະລິມານເພີ່ມຂຶ້ນ, ໃນສົກປີ 1998/99 ມີພຽງ 16,000 ຄົວເຮືອນ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 46,000 ຄົວເຮືອນ ໃນສົກປີ 2010/11.

1/4 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳທັງໝົດ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໄດ້ເຊົ່າດິນບາງສ່ວນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ຈາກນັ້ນຍັງມີແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ຊຽງຂວາງ ແລະ ແຂວງ ວຽງຈັນ. ການເຊົ່າດິນເປັນເລື່ອງປົກກະຕິຂອງຜູ້ຄອບຄອງດິນຂະໜາດນ້ອຍ: ມີ 18% ເຊົ່າດິນໜ້ອຍກວ່າ 1 ເຮັກຕາ. 6% ເຊົ່າດິນ 1 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ.

1.3 ພຶດຕ່າງໆ (ຕາຕະລາງ A1.9 - A1.17)

ໃນສົກປີ 2010/11. ມີເນື້ອທີ່ 1,23 ລ້ານເຮັກຕາ, ໄດ້ປູກພືດລົ້ມລູກໃນເນື້ອທີ່ດິນປູກຝັງ 1.43 ລ້ານເຮັກຕາ ຢູ່ສປປລາວ. ອັນນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຖີ່ຂອງການປູກຝັງມີເຖິງ 86%. ຕໍ່າກວ່າສົກປີ 1998/99. ຄວາມຖີ່ຂອງການປູກຝັງມີສູງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຈໍາປາສັກ (ແຂວງລະ 99%) ແລະ ຕໍ່າ ຢູ່

ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ (59%), ຄວາມຖີ່ຂອງການປູກຝັງສູງສໍາລັບຜູ້ມີເນື້ອທີ່ໜ້ອຍ.

ການປູກເຂົ້າ

ເຂົ້າແມ່ນພືດຕົ້ນຕໍທີ່ນິຍົມກັນປູກຫຼາຍໃນ ສປປ ລາວ ໃນສົກປີ 2010/11 ມີຄົວເຮືອນທີ່ປູກເຂົ້າ 724,000 ຄົວເຮືອນ, ເຊິ່ງກວມເອົາ 71 % ຂອງຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ຜະລິດກະສິກຳທົ່ວປະເທດ. ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ມີເຖິງ 77 %.

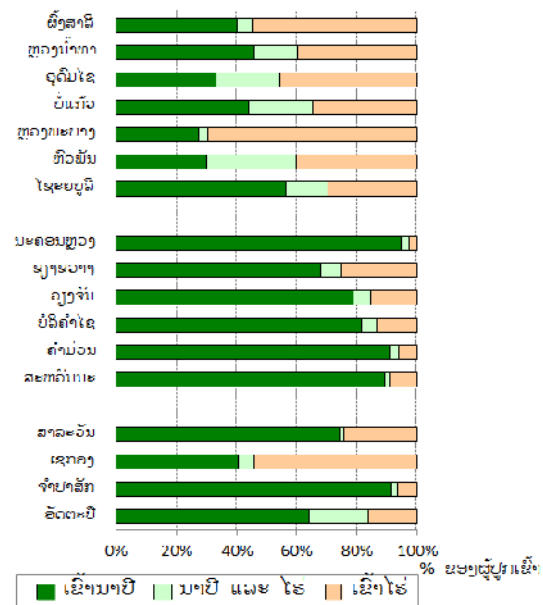
ສົກປີ 2010/11 ມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າທັງໝົດ 987,000 ເຮັກຕາ; ປູກເຂົ້ານາປີ 714,000 ເຮັກຕາ, ປູກເຂົ້າໄຮ່ 215,000 ເຮັກຕາ ແລະ ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ວ. 57,000 ເຮັກຕາເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແມ່ນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ (220,000 ເຮັກຕາ) ແລະ ແຂວງ ຈໍາປາສັກ (101,000 ເຮັກຕາ).

ຈໍານວນຜູ້ປູກເຂົ້າລະດູຝົນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 607,000 ຄົວເຮືອນ ໃນປີ 1998 ມາເປັນ 718,000 ຄົວເຮືອນ ໃນປີ 2010, ແຂວງວຽງຈັນ ຈໍານວນຜູ້ປູກເຂົ້າລະດູຝົນ ມີ 17,600 ຄົວເຮືອນ ແລະ ຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ. 16,300 ຄົວເຮືອນ ສໍາລັບນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີ 1,800 ຄົວເຮືອນ.

ສະເລ່ຍຂະໜາດເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າລະດູຝົນ ປີ 1998 ມີ 1.12 ເຮັກຕາ ປີ 2010, ມີ 1.3 ເຮັກຕາ ການປູກເຂົ້າ ໃນເຂດພາກເໜືອມີແນວໂນ້ນຫຼຸດລົງ, ສະເລ່ຍແລ້ວໜ້ອຍກວ່າ 1 ເຮັກຕາ, ທຽບໃສ່ພາກອື່ນໆ ມີ 1.5 ເຮັກຕາ. ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ສະເລ່ຍການປູກເຂົ້າລະດູຝົນ ມີ 2.0 ເຮັກຕາ.

ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່ທັງໝົດມີ 215,000 ເຮັກຕາ ໃນນັ້ນເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່ໝູນວຽນ ມີ 169,000 ເຮັກຕາ ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່ເລື່ອນລອຍ ມີ 32,000 ເຮັກຕາ.

ຮູບພາບ 1.4: ລະບົບການປູກເຂົ້າ ສົກປີ 2010/11

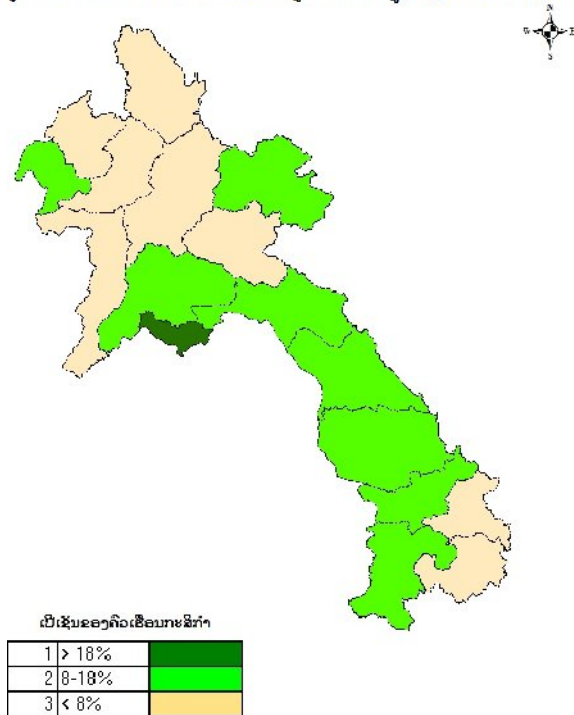

ພາກເໜືອ ປູກເຂົ້າໄຮ່ ກວມເອົາ 57%, ພາກກາງ ມີ 9% ແລະ ພາກໃຕ້ ມີ 12%. ແຂວງ ຫົວພັນ 30% ຂອງຄົວເຮືອນ ກະສິກຳ ປູກເຂົ້ານາປີ, 30 % ປູກຫັງເຂົ້ານາປີ ແລະ ເຂົ້າໄຮ່, ອີກ 40 % ປູກເຂົ້າໄຮ່ຢ່າງດຽວ.

ຈຳນວນຜູ້ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງຫຼຸດລົງ ລະຫວ່າງສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11: ຈາກ 93,000 ຄົວເຮືອນ ມາເປັນ 87,000 ຄົວເຮືອນ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີ 3,700 ຄົວເຮືອນ; ແລະ ແຂວງ ສາລະວັນ ມີ 2,000 ຄົວເຮືອນ. ສົກປີ 2010/11 ສະ ເລ່ຍຜູ້ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງ ຄົວເຮືອນໜຶ່ງ ມີ 0.65 ເຮັກຕາ. ທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ມີ 0.59 ເຮັກຕາ.

ປະມານ 1/8 ຂອງຜູ້ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງ, ເຊິ່ງຫຼຸດລົງ ທຽບໃສ່ 12 ປີ ຜ່ານມາ. ເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຜູ້ປູກເຂົ້າໃນນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ. ບ່ອນອື່ນໆມີຈຳນວນລຸດລົງເຊັ່ນດຽວກັນເຊັ່ນ: ຢູ່ແຂວງ

ຮູບພາບ 1.5: ຈຳນວນຄົວເຮືອນທີ່ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11

ສະຫວັນນະເຂດ ມີພຽງແຕ່ 1/10 ຂອງຜູ້ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງ.

ຫຼາຍກວ່າ 92 % ຂອງການປູກເຂົ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ປູກເຂົ້າໜຽວ. ເປີເຊັນແມ່ນມີການປ່ຽນແປງເລັກໜ້ອຍ ໃນໄລຍະ 12 ປີ ຜ່ານມາ. ສຳລັບ ການປູກເຂົ້າຈ້າວ ແມ່ນປູກຫຼາຍຢູ່ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ແລະ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີເຖິງ 39%.

ໃນສົກປີ 2010/11, ການປູກເຂົ້າແນວພັນປັບປຸງເຊິ່ງກວມ ເອົາ 45% ຖ້າສົມທຽບ ໃສ່ສົກປີ 1998/99 ມີພຽງ 29%, ເຂົ້າພັນປັບປຸງແມ່ນນິຍົມປູກຫຼາຍຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ(82% ຂອງ ຜູ້ປູກເຂົ້າທັງໝົດ) ແລະ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ (74% ຂອງຜູ້ ປູກເຂົ້າທັງໝົດ).

ພຶດລົ້ມລູກອື່ນໆ

ໃນປັດຈຸບັນ ການປູກພຶດ ແມ່ນມີລັກສະນະຫຼາກຫຼາຍ. ໃນສົກປີ 2010/11, ຈຳນວນຄົວເຮືອນກະສິກຳ ທີ່ບໍ່ໄດ້ປູກເຂົ້ານາປີ ມີ 59,000 ຄົວເຮືອນ ໃນເຂດພື້ນທີ່ ທາງທິດຕາເວັນ ຕົກສຽງເໜືອ, ຄົວເຮືອນກະສິກຳປູກພຶດປະເພດອື່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນ: ການປູກຜັກ ຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າໃນທ້ອງຕະຫຼາດ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ ຄົວ ເຮືອນກະສິກຳທີ່ບໍ່ໄດ້ປູກເຂົ້ານາປີ ມີ 3,200 ຄົວເຮືອນ ທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ມີພຽງ 700 ຄົວເຮືອນ.

ນອກຈາກເຂົ້າແລ້ວ, ຍັງມີສາລີ ຖືວ່າເປັນພຶດລົ້ມລູກຊະນິດ ໜຶ່ງ ທີ່ມີການປູກຫຼາຍ. ໃນສົກປີ 2010/11 ມີຜູ້ປູກສາລີມີ 187,300 ຄົວເຮືອນ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 134,500 ເຮັກຕາ, ເພີ່ມ ຂຶ້ນ 5 ເທົ່າຕົວ ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99. ສາລີນິຍົມປູກຫຼາຍ ໃນເຂດພາກເໜືອ. ຄົວເຮືອນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງຜົ້ງສາລີ, ອຸດົມ ໄຊ, ຫົວພັນ ແລະ ຊຽງຂວາງ ແມ່ນປູກສາລີ.

ໃນ ສປປ ລາວ ຈຳນວນຜູ້ປູກມັນຕົ້ນ ມີ 47,900 ຄົວເຮືອນ. ແຂວງທີ່ມີການປູກມັນຕົ້ນຫຼາຍ ແມ່ນ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ, ນະຄອນ

ຕາຕະລາງ 1.4: ພຶດລົ້ມລູກທີ່ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ປະເພດຂອງພຶດ	ຈຳນວນຜູ້ປູກ		ເນື້ອທີ່1 (ຮຕ)	
	1998/99	2010/11	1998/99	2010/11
ສາລີ	149,900	187,300	25,500	134,500
ມັນດ້າງ	19,600	10,200	200	700
ມັນຕົ້ນ	71,000	47,900	7,400	18,900
ມັນເຜົາ	8,900	3,800	200	300
ຖົ່ວຂຽວ	3,100	2,600	700	600
ອ້ອຍ	22,400	13,000	3,100	6,400
ຖົ່ວຕີນ	21,400	28,500	4,900	8,300
ຖົ່ວເຫຼືອງ	4,800	6,900	800	1,900
ໝາກງາ	19,000	25,700	600	9,900
ຝ້າຍ	9,300	1,100	2,500	100
ຢາສູບ	18,400	14,800	2,700	3,400
ຜັກກາດຂາວ	88,200	105,900	2,100	1,700
ໝາກໂນ	11,000	7,500	1,800	2,000
ໝາກເຜັດ	127,500	126,200	2,100	2,600

1. ເນື້ອທີ່ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວມ ເອົາເນື້ອທີ່ ທີ່ປູກກະແຈກກະຈາຍ

ຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ສາລະວັນ. ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວຂະໜາດເນື້ອທີ່ ປູກມັນຕົ້ນ ແມ່ນ 4.3 ເຮັກຕາ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆ ແມ່ນ 0.3 ເຮັກຕາ.

ມີເນື້ອທີ່ປູກອ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນ 2 ເທົ່າຕົວ ໃນ ລະຫວ່າງ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11. ໃນ ສປປ ລາວ ມີຜູ້ປູກອ້ອຍ 13,000 ຄົວເຮືອນ, ຢູ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ ມີ 2,800 ຄົວເຮືອນ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີ 2,100 ຄົວເຮືອນ.

ການປູກພຶດຕ່າງໆ ເຊິ່ງມັກປູກເປັນສວນຄົວຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ. ສົກປີ 2010/11 ຄົວເຮືອນທີ່ປູກຜັກມີ 315,100 ຄົວເຮືອນ, ກວມເອົາ 41% ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ

ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ມີ 35 %. ປະເພດຜັກທີ່ນິຍົມປູກ ຫຼາຍແມ່ນໝາກເຜັດ, ຜັກກະລໍາ, ໝາກແຕງ, ຜັກບົວ, ໝາກໂມ.

ສົກປີ 2010/11 ມີເນື້ອທີ່ປູກໝາກໂມ 2,000 ເຮັກຕາ. ຜູ້ ປູກຖົ່ວດິນ ມີ 28,500 ຄົວເຮືອນ, ຢາສູບ 14,800 ຄົວເຮືອນ, ໝາກງາ ມີ 25,700 ຄົວເຮືອນ ເຊິ່ງເປັນພືດລົ້ມລູກທີ່ສໍາຄັນ ໃນສປປລາວ. ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກປີ 1998/99 ເນື້ອທີ່ປູກໝາກງາ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ໃນສົກປີ 2010/11 ມີ 9,900 ເຮັກຕາ.

ພືດຍືນຕົ້ນຕ່າງ

ກາເຝ ແມ່ນພືດຍືນຕົ້ນ ທີ່ສໍາຄັນ, ເຊິ່ງປູກຫຼາຍ ຢູ່ເຂດພູຜູງ ບໍລະເວນ ແລະ ເຂດພາກໃຕ້. ໃນສົກປີ 2010/11, ຜູ້ປູກກາເຝ ມີ 25,200 ຄົວເຮືອນ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ປູກທັງໝົດ 45,900 ເຮັກຕາ. ເພີ່ມຂຶ້ນ 11% ຖ້າທຽບໃສ່ ຊ່ວງໄລຍະ 12 ປີ ຜ່ານມາ. ແຂວງ ຈໍາປາສັກ ມີເນື້ອທີ່ 29,200 ເຮັກຕາ ແລະ ແຂວງ ສາລະວັນ ມີ 10,000 ເຮັກຕາ.

ຕາຕະລາງ 1.5: ພືດຍືນຕົ້ນໃນສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ປະເພດຂອງພືດ	ຈໍານວນຜູ້ປູກ		ເນື້ອທີ່ (ຮຕ)	
	1998/99	2010/11	1998/99	2010/11
ກວຍ	109,000	70,400	13,400	9,300
ໝາກນວ່ງ	152,000	187,600	3,800	3,300
ໝາກຫຼັງ	23,000	14,000	500	200
ໝາກນັດ	25,900	12,200	2,300	2,100
ໝາກຂາມ	68,000	76,500	1,500	1,000
ກາເຝ	23,700	25,200	41,200	45,900
ຊາ	1,700	6,300	500	2,500
ໝາກພ້າວ	109,100	110,700	900	900
ໝາກແຫຼ່ງ	6,100	13,300	5,200	6,400
ຢາງພາລາ	100	49,000	-	66,500

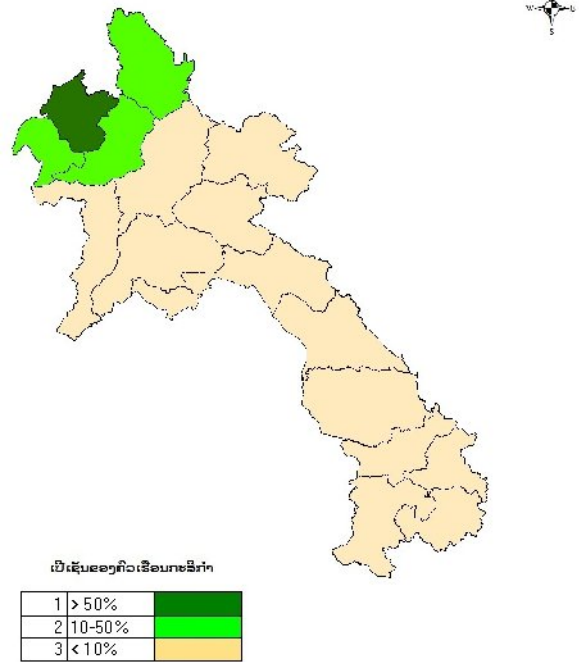
1. ເນື້ອທີ່ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວມເອົາພືດຕ່າງໆທີ່ປູກໃນພື້ນທີ່ໜ້ອຍກວ່າ 100 ມ²

ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ໃນຂະແໜງກະສິກໍາໄດ້ປູກຢາງພາລາເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາວຽກງານອຸດສາຫະກໍາ. ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິ ກໍາສົກປີ 1998/99 ບໍ່ທັນມີການປູກຢາງພາລາ ຖ້າທຽບໃສ່ ສົກ ປີ 2010/11 ແມ່ນມີ 49,000 ຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ປູກຢາງພາ ລາ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 66,500 ເຮັກຕາ. ປູກຢາງພາລາຫຼາຍ ແມ່ນຢູ່ເຂດພາກເໜືອ, ໂດຍສະ ເພາະຢູ່ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງນໍ້າ ຫາ ແລະ ອຸດົມໄຊ ທັງສາມແຂວງ ແມ່ນກວມເອົາ 59% ຂອງ

ເນື້ອທີ່ປູກຢາງພາລາທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດ. ແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ, ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຫຼາຍກວ່າເຊິ່ງໜຶ່ງແມ່ນປູກຢາງພາລາ

ປົກກະຕິແລ້ວຍັງໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ສ່ວນຫຼາຍຈະປູກກະ ແຈກກະຈາຍ. ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ປູກແມ່ນ ໝາກນວ່ງ, ກວຍ,ໝາກ ນີ້, ໝາກຂາມ. ທົ່ວປະເທດມີຕົ້ນນວ່ງຫຼາຍກວ່າ 2 ລ້ານຕົ້ນ.

ຮູບພາບ 1.6: ຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ປູກຢາງພາລາ ສົກປີ 2010/11

1.4 ຊົນລະປະທານ (ຕາຕະລາງ A1.18 - A1.19)

ຊົນລະປະທານໝາຍເຖິງການນໍາໃຊ້ນໍ້າເຂົ້າໃນການຜະລິດ ກະສິກໍາ. ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດສົກປີ 2010/11 ໄດ້ສໍາພາດຄົວເຮືອນກະສິກໍາຈໍານວນໜຶ່ງກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຊົນ ລະປະທານເຂົ້າໃນການປູກພືດໃນລະດູຝົນ ປີ2010 ແລະ ລະດູ ແລ້ງ ສົກປີ2010/11. ໃນນັ້ນ, ລວມເອົາຊົນລະປະທານຂອງລັດ ແລະ ລະບົບຊົນລະປະທານອື່ນໆ.

ສົກປີ 2010/11 ມີເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ 1.62 ລ້ານ ເຮັກຕາ ມີ 22% ທີ່ໄດ້ຮັບນໍ້າຊົນລະປະທານ. ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າທີ່ໃຊ້ນໍ້າຊົນລະ ປະທານທັງໝົດ 192,000 ເຮັກຕາ. ກວມເອົາ 15% ຂອງເຂົ້າ ລະດູຝົນປີ 2010.

ຕາຕາລາງ 1.6: ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ('000 ຄຕ) ແບ່ງຕາມການນໍາໃຊ້
ຊົນລະປະທານໃນສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ລາຍການ	1998/99	2010/11
ເຂົ້າລະດູຝົນ	680	930
ໄດ້ນໍາໃຊ້ຊົນລະປະທານ	206	135
ບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ຊົນລະປະທານ	473	795
ເຂົ້າລະດູແລ້ງທີ່ນໍາໃຊ້ຊົນລະປະທານ	56	57

1.5 ການລ້ຽງສັດ (ຕາຕາລາງ A1.20 - A1.26)

ໃນ ສປປ ລາວ ການລ້ຽງງົວ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ, ຄວາຍ ແມ່ນສັດລ້ຽງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການລາກແກ່, ຢູ່ທາງພາກໃຕ້ ຝູງ ຄວາຍຫຼຸດລົງ ຍ້ອນມີການນໍາໃຊ້ກິນຈັກ ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິ ກໍາຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນເຂດພູດອຍໄດ້ລ້ຽງໝູເພີ່ມຂຶ້ນ. ມີຫຼາຍຄົວເຮືອນ ໄດ້ລ້ຽງໄກ່ ຫຼື ເປັດ ເປັນຈໍານວນໜ້ອຍ.

ຕາຕາລາງ 1.7: ປະເພດສັດລ້ຽງຕົ້ນຕໍ ແລະ ສັດປົກ, ປີ, 1999 ແລະ 2011

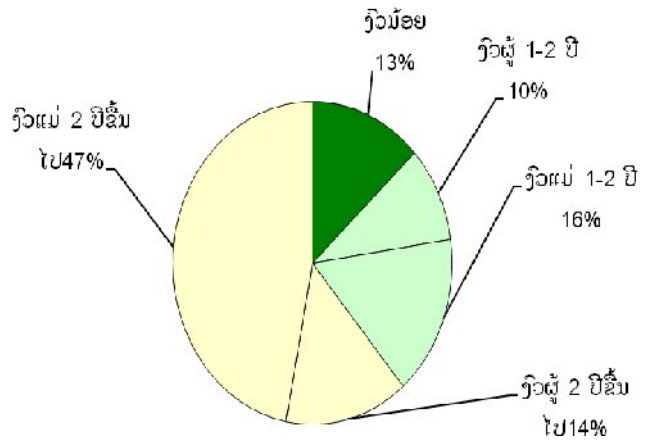
ປະເພດສັດ ລ້ຽງ	ຈໍານວນຄົວເຮືອນ ທີ່ລ້ຽງສັດ (‘000)		ຈໍານວນສັດລ້ຽງ (‘000)	
	1999	2011	1999	2011
ງົວ	208	297	944	1,586
ຄວາຍ	322	226	992	774
ໝູ	328	306	1,036	978
ແບ້	26	43	94	216
ໄກ່ລາດ	487	488	9,379	8,665
ໄກ່ພັນ	4	4	290	649
ເປັດ	191	213	1,351	1,791

ຝູງງົວ ເພີ່ມຂຶ້ນ 2/3 ລະຫວ່າງປີ 1999 ແລະ 2011 ປັດຈຸບັນ ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ລ້ຽງງົວ ມີ 38% ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 31% ໃນ 12 ປີຜ່ານມາ. ຈໍານວນງົວພັນ ມີ 1%. ມີ ພຽງ 10% ທີ່ລ້ຽງງົວໄວ້ໃຊ້ລາກແກ່. ຂະໜາດຂອງຝູງງົວ ເພີ່ມຂຶ້ນ: ໃນປີ 2011 ສະເລ່ຍການຄອບຄອງງົວ ມີ 5,3 ໂຕ, ທຽບໃສ່ປີ 1999 ມີພຽງ 4,5 ໂຕ.

ປັດຈຸບັນການລ້ຽງງົວຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງ ແລະ ພູດອຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະພາກກາງການລ້ຽງງົວເພີ່ມຂຶ້ນ: ຈາກ 37% ໃນ ປີ 1999 ມາເປັນ 50% ໃນປີ 2011. ສະເລ່ຍຂະໜາດຂອງຝູງງົວ ແມ່ນຫຼາຍກວ່າ 5,7ໂຕ ຖ້າທຽບໃສ່ສັດປະເພດອື່ນໆ. ການລ້ຽງ ງົວໂດຍສະເພາະ ແຂວງຊຽງຂວາງໄດ້ກວມ 62%.

ງົວອາຍຸ 2 ປີ ຂຶ້ນໄປ ກວມ 60%. ໃນນັ້ນ, ຝູງງົວແມ່ ຫຼາຍ ກວ່າ 3 ໂຕ ຕໍ່ງົວຜູ້ 1 ໂຕ. ງົວນ້ອຍມີພຽງແຕ່ 13%.

ຮູບພາບ1.7: ໂຄງສ້າງດ້ານ ອາຍຸ - ເພດ ຂອງງົວ
ປີ 2010/11

ໃນປີ 1999, ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ລ້ຽງຄວາຍມີປະມານເຄິ່ງ ໜຶ່ງ. ປີ 2011, ຫຼຸດລົງ 3 ເທົ່າຕົວ. ຄົວເຮືອນກະສິກໍາລ້ຽງຄວາຍ ເພື່ອການລາກແກ່ ມີ 36%, ເອົາຊີ້ນ 37%. ເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາໄດ້ລ້ຽງຄວາຍ 1 ຫຼື 2 ໂຕ.

ພາກໃຕ້ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ມີພຽງ 41%, ໄດ້ລ້ຽງຄວາຍ ຖ້າ ທຽບໃສ່ 12 ປີ ຜ່ານມາ ມີເຖິງ 59%. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີ ພຽງແຕ່ 6% ເນື່ອງຈາກມີການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງກິນຈັກເຂົ້າໃນການ ຜະລິດກະສິກໍາຫຼາຍຂຶ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການລ້ຽງຄວາຍຫຼຸດລົງ.

ຄວາຍອາຍຸ 3 ປີ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ 3ປີ ຂຶ້ນໄປ ມີເຖິງ 60%, ໃນ ນັ້ນ, ຄວາຍແມ່ 3.5 ໂຕ ຕໍ່ ຄວາຍຜູ້ 1 ໂຕ. ຄວາຍນ້ອຍ ມີ 7%.

ການລ້ຽງໝູ ເຂົ້າໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາແມ່ນມີຄວາມ ຈໍາ ເປັນ, ແຕ່ຈໍານວນໝູທີ່ລ້ຽງໄດ້ຫຼຸດລົງ. ຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູ ໃນປີ 1999 ມີຫຼາຍກວ່າ ປີ 2011. ຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຢູ່ເຂດພູດອຍ ມີ 61%, ເຂດທົ່ງພຽງ ມີ 28%. ໃນປີ 2011 ສະເລ່ຍຈໍານວນໝູທີ່ ລ້ຽງ ແມ່ນ 3.2 ໂຕ, ເທົ່າກັບ ປີ 1999. ຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູ 1 ຫຼື 2 ໂຕ ມີຫຼາຍກວ່າ 60%, 10ໂຕ ຂຶ້ນໄປ ມີພຽງແຕ່ 5%.

ໃນປີ 2011 ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ລ້ຽງໄກ່ລາດ ມີ 62 %, ທຽບໃສ່ ປີ 1999 ມີ 73%. ຈໍານວນໄກ່ລາດຫຼຸດລົງ 700,000 ໂຕ. ໃນລະຫວ່າງປີ 1999 ແລະ 2011 ຈໍານວນໄກ່ພັນເພີ່ມຂຶ້ນ 359,000 ໂຕ. ຈໍານວນໄກ່ລາດຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຫຼາຍ ກວ່າ 2/3 ຂອງຈໍານວນ ໄກ່ພັນ. ຈໍານວນໄກ່ລາດແມ່ໄຂ້ທັງໝົດມີ 37%.

ໃນປີ 2011ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ລ້ຽງເປັດ ມີ 27% ແລະ ຈໍານວນຕົວເລກໃນການຂະຫຍາຍຕົວແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບປີ 1999. ໃນລະຫວ່າງ ປີ 1999 ແລະ 2011, ຈໍານວນເປັດເພີ່ມຂຶ້ນ 3 ເທົ່າຕົວ ແມ່ນ 1.8 ລ້ານໂຕ. ເກືອບ 60% ແມ່ນເປັດເທບ ຂອງ ເປັດລວມ. ປະເພດສັດປົກອື່ນໆມີ 63,000 ໂຕ, ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ໄກ່ງວງ ແລະ ຫານ.

ປັດຈຸບັນໃນ ສປປ ລາວ, ຜູ້ລ້ຽງສັດ ແມ່ນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງສັດລ້ຽງຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນ: ການສັກຢາວັກຊີນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11: ສໍາລັບ ງົວ ຈາກ 36% ມາເປັນ 56%, ຄວາຍ ຈາກ 48% ມາເປັນ 60%, ແລະ ໝູ ຈາກ 8% ມາເປັນ 18%.

ເຂດພາກເໜືອ ການສັກຢາວັກຊີນໃຫ້ ງົວ ແລະ ຄວາຍ ເຫັນວ່າ ຍັງມີໜ້ອຍເຊັ່ນ: ແຂວງອຸດົມໄຊ, ມີ 27% ຫຼຽບໃສ່ ແຂວງຄໍາມ່ວນ ມີເຖິງ 70%. ການສັກຢາວັກຊີນ ໃຫ້ສັດລ້ຽງຢູ່ທາງພາກເໜືອ ກໍາລັງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ອັດຕາການສັກຢາວັກຊີນໃຫ້ງົວ ໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າສອງເທົ່າຕົວໃນລະຫວ່າງສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11.

ສົກປີ 1998/99 ເຂດພາກເໜືອ ອັດຕາການສັກຢາວັກຊີນໃຫ້ໝູແມ່ນຄ້າຍຄືກັບພາກອື່ນໆ. ສົກປີ 2010/11 ອັດຕາການສັກຢາວັກຊີນໃຫ້ໝູຕໍ່າສຸດແມ່ນ ແຂວງຫົວພັນມີ 8%, ຫຼຽບໃສ່ 12 ປີຜ່ານມາ ມີ 2%, ແຂວງຜົ້ງສາລີ ເພີ່ມຈາກ 3 % ເປັນ 17%.

ການໃຫ້ອາຫານສັດລ້ຽງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ຫຍ້າທໍາມະຊາດ, ພືດແຫ້ງ ເຊັ່ນ: ສາລີ ແລະ ເພືອງ. ການໃຫ້ອາຫານສັດລ້ຽງດ້ວຍຫຍ້າພັນປັບປຸງມີພຽງແຕ່ 2 %.

1.6 ການນໍາໃຊ້ປັດໄຈຂາເຂົ້າກະສິກໍາ
(ຕາຕະລາງ A.1.27 - A.1.29)

ລັກສະນະການຜະລິດກະສິກໍາໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງກົນຈັກເພີ່ມຂຶ້ນ. ເປີເຊັນຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ນໍາໃຊ້ລົດໄຖນາ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 3 ເທົ່າຕົວ ໃນລະຫວ່າງ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11. ໃນປັດຈຸບັນຫຼາຍກວ່າ 3 ເທົ່າຕົວ ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ມີລົດໄຖ 2ລໍ້ເປັນຂອງຕົນເອງ ຫຼຽບໃສ່ 12 ປີ ຜ່ານມາ ມີພຽງ 7% ເທົ່ານັ້ນ.

ຄົວເຮືອນທີ່ນໍາໃຊ້ກົນຈັກກະສິກໍາສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ແຂວງພາກກາງລຽບຕາມແຄມແມ່ນໍ້າຂອງ, ມີຫຼາຍກວ່າ 80% ທີ່ນໍາໃຊ້ລົດໄຖ 2 ລໍ້. ອັດຕາການນໍາໃຊ້ກົນຈັກຢູ່ເຂດພາກເໜືອ: ແຂວງຜົ້ງສາລີ ມີພຽງ 25% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ນໍາໃຊ້ລົດໄຖ ເປັນຂອງຕົນ. ການນໍາໃຊ້ລົດໄຖ ແມ່ນມີເປີເຊັນໜ້ອຍສໍາລັບຜູ້ຄອບຄອງການຜະລິດກະສິກໍາ ຂະໜາດນ້ອຍ.

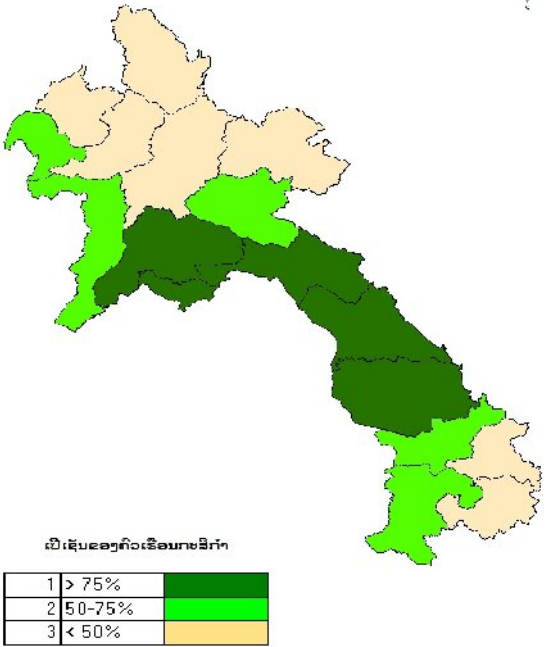
ຕາຕະລາງ 1.8: ເປີເຊັນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງກົນຈັກກະສິກໍາ, ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11

ປະເພດເຄື່ອງກົນຈັກກະສິກໍາ	1998/99	2010/11
ລົດບັນທຸກ	n.a.	14%
ເຄື່ອງປັ່ນໄຟຟ້າ	1%	2%
ລົດໄຖສີລີ	2%	9%
ລົດໄຖສອງລໍ້	20%	61%
ຈັກສູບນໍ້າ	4%	4%

ໃນສົກປີ 2010/11 ການນໍາໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ ຂອງຊາວກະສິກອນມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄົວເຮືອນທີ່ປູກພືດລົ້ມລູກນໍາໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ 42% ຫຼຽບໃສ່ 12 ປີ ຜ່ານມາ ມີພຽງ 29%. ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ມີຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງໜຶ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ປູກພືດ ແມ່ນນໍາໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ. ສ່ວນພາກເໜືອ ມີພຽງແຕ່ 16%.

ການນໍາໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ ຮ່ວມກັບຝຸ່ນຊີວະພາບ ມີ 63 %. ສ່ວນຜູ້ປູກພືດລົ້ມລູກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ຝຸ່ນ ຊະນິດໃດເລີຍ ໃນສົກປີ 1998/99 ມີ 59 % ແລະ ສົກປີ 2010/11 ມີ 43%.

ຮູບພາບ 1.8: ການນໍາໃຊ້ລົດໄຖນາ 2 ລໍ້ ສົກປີ 2010/11

ການປູກເຂົ້າ ສ່ວນຫຼາຍ ມັກນຳໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີເຂົ້າໃນແນວພັນ ປັບປຸງ. ສົກປີ 2010/11 ຈຳນວນຜູ້ປູກເຂົ້າແນວພັນປັບປຸງທີ່ໃສ່ ຝຸ່ນເຄມີ ມີ 67 %, ສ່ວນແນວພັນພື້ນເມືອງ ມີ 27 %.

ສົກປີ 2010/11 ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດມີພຽງ 17 % ຂອງຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນ ກະສິກຳ ແລະ ສົກປີ 1998/99 ມີ 11 %.

ໃນເດືອນມີນາ ປີ 2011, ຄົວເຮືອນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ກູ້ຢືນສິນ ເຊື້ອ ມີ 104,000 ຄົວເຮືອນ ຊຶ່ງກວມ 13 % ຂອງຄົວເຮືອນ ກະສິກຳທັງໝົດ. ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ບໍ່ແກ້ວ ມີ 1/4 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳທີ່ໄດ້ກູ້ຢືນສິນເຊື້ອ. ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ແມ່ນບໍ່ມີຊັບສິນຄ້າປະກັນ ແລະ ອີກ 61% ແມ່ນໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຄົວ ເຮືອນເປັນຊັບສິນຄ້າປະກັນ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, 55 % ຂອງສິນເຊື້ອກະສິກຳ ແມ່ນໄດ້ມາ ຈາກທະນາຄານລັດ ແລະ 40 % ໄດ້ຈາກກອງທຶນພັດທະນາ ບ້ານ. ສິນເຊື້ອທີ່ໃຊ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊື້ປັດໃຈການ ຜະລິດພືດ 51%, ຊື້ສັດລ້ຽງ 30% ແລະ ຊື້ເຄື່ອງກົນຈັກກະສິກຳ 16 %. ເຂດພາກເໜືອສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນນຳໃຊ້ສິນເຊື້ອເຂົ້າໃນການ ລ້ຽງສັດ: ແຂວງຫຼວງພະບາງ 59 % ສັດລ້ຽງ, 25 % ປັດໃຈ ການຜະລິດພືດ ແລະ 14 % ແມ່ນຊື້ປັດ ໃຈການລ້ຽງສັດ.

ຖ້າຄົວເຮືອນມີການຜະລິດກະສິກຳຫຼາກຫຼາຍ, ການກູ້ຢືນສິນ ເຊື້ອຈະສູງຂຶ້ນ: ເມື່ອທີ່ກະສິກຳ 3 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ມີ 16%, ທຽບໃສ່ຜູ້ທີ່ມີເນື້ອທີ່ກະສິກຳຕໍ່າກວ່າ 0.5 ເຮັກຕາ ມີ 8%. ຜູ້ທີ່ມີ ການຜະລິດຫຼາຍ ແມ່ນກູ້ຢືນສິນເຊື້ອຈາກທະນາຄານ, ຜູ້ທີ່ມີການ ຜະລິດໜ້ອຍ ແມ່ນກູ້ຢືນສິນເຊື້ອ ຈາກກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ.

ໃນ ສປປ ລາວ ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານ ກະສິກຳ ຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງເຊັ່ນ: ຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ (55 % ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ) ແລະ ສື່ໂຄສະນາອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ໂທລະພາບ (52 %) ແລະ ວິທະຍຸ (43 %).

1.7 ຈຳນວນຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ (ຕາຕະລາງ A1.30 - A1.31)

ໃນເດືອນມີນາ ປີ 2011, ຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ ມີ 4,5 ລ້ານຄົນ ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ 443,000 ຄົນ ນັບແຕ່ມີການສຳຫຼວດສະຖິຕິ ກະສິ ກຳທົ່ວປະເທດ ໃນເດືອນ ມີນາ ປີ 1999. ໃນນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນ 0.9 % ຕໍ່ປີ, ທຽບໃສ່ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວພົນລະເມືອງ ແມ່ນ 2.1 % ຕໍ່ປີ. ສະນັ້ນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງກະສິກຳເຮັດໃຫ້ຂະ ແໜງການອື່ນມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ ເສດຖະກິດຂອງລາວ.

ຂະໜາດຄົວເຮືອນກະສິກຳ ແມ່ນມີຂະໜາດນ້ອຍລົງ ພ້ອມກັນ ນັ້ນຍັງມີອັດຕາການເກີດຕໍ່າ. ໃນປີ 2011 ຂະໜາດຄົວເຮືອນ ກະສິກຳ ສະເລ່ຍ ແມ່ນ 5.7 ຄົນ, ຖ້າທຽບໃສ່ ການສຳຫຼວດສະຖິຕິ ກະສິກຳ ໃນປີ 1999 ແມ່ນ 6.1 ຄົນ ແລະ 5.8 ຄົນ ຈາກການ ສຳຫຼວດຄົວເຮືອນ ແລະ ພົນລະເມືອງ ໃນປີ 2005.

ອັດຕາສ່ວນເພດ ແມ່ນຈຳນວນສະເລ່ຍຂອງຜູ້ຊາຍ ຕໍ່ ຜູ້ຍິງ 100 ຄົນ. ສຳລັບຄົວເຮືອນກະສິກຳທັງໝົດ ແມ່ນ 101.1, ເຊິ່ງ ສູງກວ່າ ຕົວເລກທີ່ຄິດໄລ່ຈາກຈຳນວນພົນລະເມືອງທົ່ວໆໄປ. ສະ

ແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຮູບແບບການ ເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຜູ້ຊາຍ-ຍິງ ໃນຄົວເຮືອນກະສິກຳ. ອັດຕາສ່ວນ ເພດ ພາກເໜືອ ແລະ ພາກກາງ ແມ່ນສູງກວ່າພາກໃຕ້.

ອັດຕາການເອື້ອຍອີງ ແມ່ນດັດຊະນີກຳນົດເປັນສ່ວນຮອຍຂອງ ພົນລະເມືອງ ໃນໝວດ ອາຍຸ 0-14 ປີ ແລະ ໝວດອາຍຸ 65 ປີ ຂຶ້ນ ໄປ ຕໍ່ກັບພົນລະເມືອງ ໃນໝວດອາຍຸ 15-64ປີ ໝາຍຄວາມວ່າຈຳ ນວນແຮງງານບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກຕໍ່ເກນອາຍຸທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກ.

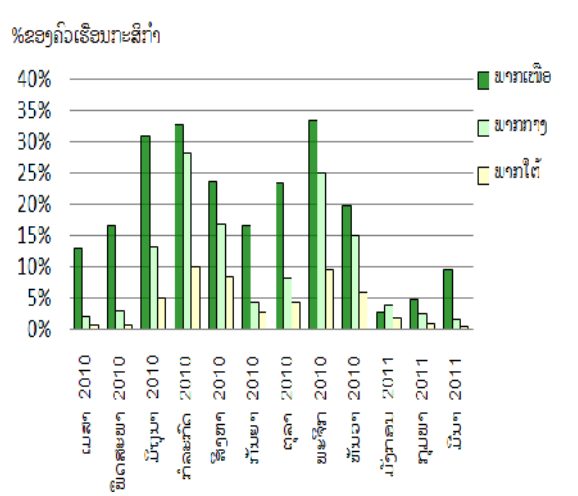
ໃນປີ 2011 ຄົວເຮືອນກະສິກຳທັງໝົດ ມີ 0.60. ຕົວເລກ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບອັດຕາສ່ວນທີ່ໜຸດລົງ ຈາກການສຳ ຫຼວດພົນລະເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ປີ 2005. ອັດຕາສ່ວນການ ເອື້ອຍອີງສຳລັບຄົວເຮືອນ ກະສິກຳ ມີຕົວເລກ ສູງສຸດ ແມ່ນຢູ່ ແຂວງ ເຊກອງ, ສາລະວັນ ແລະ ຫົວພັນ.

1.8 ແຮງງານກະສິກຳ (ຕາຕະລາງ A1.32 - A1.35)

ຢູ່ ສປປລາວ ແຮງງານສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງແມ່ນແຮງງານຂອງ ສະມາຊິກພາຍໃນຄົວເຮືອນ, ແຕ່ວ່າການນຳໃຊ້ແຮງງານຂ້າງ ນອກເພີ່ມຂຶ້ນ: 45% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແຮງງານຂ້າງ ນອກ ໃນສົກປີ 2010/11 ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 26% ໃນປີ 1998/99. ການວ່າຈ້າງແຮງງານຂ້າງນອກ: 56% ເຮັດວຽກໃນຮູບແບບ ແລກປ່ຽນແຮງງານ; 57% ຈ່າຍເປັນເງິນ ຖ້າທຽບໃສ່ 1998/99 ມີແຕ່ 50% ເທົ່ານັ້ນ. ການຈ້າງກັນດ້ວຍການທົດ ແທນດ້ວຍຜະລິດຕະພັນບໍ່ຄອຍມີຫຼາຍ.

ການນຳໃຊ້ ແລະ ວ່າຈ້າງແຮງງານຂ້າງນອກຢູ່ແຕ່ລະພາກມີ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ຢູ່ພາກເໜືອ ການນຳໃຊ້ແຮງງານຂ້າງ ນອກຖືເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ (58% ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ) ແຕ່ວ່າ ການຈ້າງດ້ວຍເງິນບໍ່ມີຫຼາຍ (35%). ຢູ່ພາກໃຕ້ການນຳໃຊ້ແຮງ ງານຂ້າງນອກມີພຽງ 25% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານ ຂ້າງນອກ ແລະ ພື້ນຖານໄດ້ທົດແທນຄ່າແຮງງານດ້ວຍເງິນມີເຖິງ (73%). ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ ຂະໜາດໃຫຍ່ ມັກ

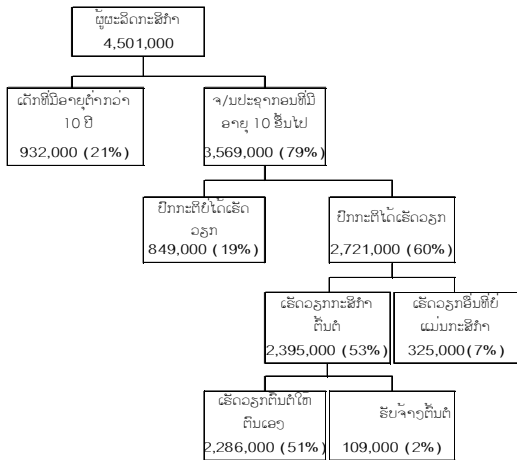
ຮູບພາບ 9: ໃຊ້ແຮງງານຂ້າງນອກເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າ ສົກປີ 2010/11

ໄດ້ນຳໃຊ້ແຮງງານອ້າງນອກເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ຮູບແບບການຈ້າງເປັນເງິນ.

ຄວາມຕ້ອງການແຮງງານອ້າງນອກຫຼາຍແມ່ນໄລຍະປູກ ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດຕ່າງໆ. ຢູ່ພາກເໜືອ ຕ້ອງການແຮງງານໃນເດືອນ ມິຖຸນາ/ກໍລະກົດ ແລະ ພະຈິກ. ໃນເຂດພື້ນທີ່ເນີນສູງ ຕ້ອງການແຮງງານໃນເດືອນ ມິນາ ແລະ ພຶດສະພາ ເພື່ອຊ່ວຍກຽມດິນປູກພືດ, ໃນພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ ຄວາມຕ້ອງການສູງສຸດຕ້ານແຮງງານ ແມ່ນໃນຊ່ວງ ມິຖຸນາ-ສິງຫາ ແລະ ຊ່ວງເດືອນພະຈິກ-ທັນວາ.

ຮູບທີ 1.10: ຊາວກະສິກອນ ແບ່ງຕາມກິດຈະກຳ ຕົ້ນຕໍ ດ້ານເສດຖະກິດ, ສົກປີ 2010/11

ໃນປີ 2011, ຈຳນວນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີ ຂຶ້ນໄປອາໄສຢູ່ນຳຄົວເຮືອນກະສິກຳ ມີ 3.57 ລ້ານຄົນ ໃນນັ້ນ, 2.72 ລ້ານຄົນ ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນແຮງງານ. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາຊີບກະສິກຳ ແລະ ເຮັດວຽກກະສິກຳໃຫ້ຄອບຄົວຕົນເອງ. ມີພຽງ 109,000 ຄົນ, ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເປັນເງິນ. ມີພຽງ 325,000 ຄົນ ມີອາຊີບບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ.

ມີພຽງ 36% ຂອງແຮງງານຊາວກະສິກອນ ໃນເກນອາຍຸ 10-14 ປີໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນແຮງງານໃນສົກປີ 2010/11. ຈຳນວນທີ່ຍັງເຫຼືອ 369,000 ຄົນ ເປັນນັກຮຽນ, ວ່າງງານ ຫຼື ບໍ່ມີວຽກເຮັດ. ໃນຈຳນວນດັ່ງກ່າວນີ້ມີ 1/4 ເຮັດວຽກກະສິກຳໃຫ້ຄອບຄົວຕົນເອງ.

ໃນສົກປີ 2010/11 ຈຳນວນຜູ້ເຮັດກະສິກຳ ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ, 84% ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນແຮງງານ. ໃນຈຳນວນນີ້, ມີ 89% ຍຶດຖືອາຊີບກະສິກຳເປັນຕົ້ນຕໍ ມັນຫຼຸດລົງ ຈາກ 92% ໃນສົກປີ 1998/99. ການນຳໃຊ້ແຮງງານທີ່ເປັນ ເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍປານໃດ. ຢູ່ແຂວງເຊກອງ ແລະ ສາລະວັນ ພົບວ່າແຮງງານກະສິກຳ ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ 95% ທີ່ຍຶດຖືອາຊີບກະສິກຳ.

ຈຳນວນສະມາຊິກຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດວຽກບໍ່ປະຈຳ ແຕ່ໄດ້ກາຍເປັນແຮງງານທີ່ສຳຄັນໃນຊ່ວງໄລຍະປັກດຳ ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນ

ຜະລິດ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີ ຂຶ້ນໄປ, ມີ 152,000 ຄົນ ແມ່ນເຮັດວຽກຮັບຈ້າງໃນວຽກອື່ນໆ ແລະ ອີກ 216,000 ຄົນ ບໍ່ໄດ້ໄປຮັບຈ້າງ ແຕ່ເຮັດວຽກຊ່ວຍໃນຄອບຄົວ. ມີ 2.29ລ້ານຄົນ ເຮັດວຽກກະສິກຳຕົ້ນຕໍໃຫ້ຄົວເຮືອນຕົນເອງ.

ຕາຕະລາງ 1.9: ອົງປະກອບຂອງແຮງງານກະສິກຳ, ສົກປີ 2010/11

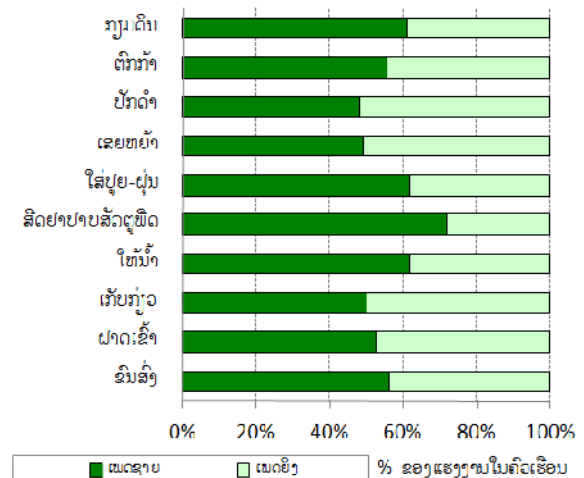
	'000	%
ແຮງງານ ກະສິກຳ ທີ່ມີ ອາຍຸ 10 ປີຂຶ້ນໄປ	3,569	100
ເຮັດວຽກບາງສິ່ງຄ່າວ່າໃນຄົວເຮືອນ	2,655	74
ອາຊີບເຮັດ ກະສິກຳ ຕົ້ນຕໍ	2,286	64
ເຮັດອາຊີບຫຼັກ ແລະ ສຳຮອງ ກະສິກຳ		
ເຮັດທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ ທີ່ ບໍ່ແມ່ນວຽກກະສິກຳ	69	2
ຮັບຈ້າງວຽກ ກະສິກຳ	39	1
ຮັບຈ້າງວຽກອື່ນ	47	1
ບໍ່ໄດ້ໄປຮັບຈ້າງ ແຕ່ເຮັດວຽກ ກະສິກຳ ຊ່ວຍໃນຄອບຄົວ.	216	6

ປັດຈຸບັນ ປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ມີທາງເລືອກຫຼາຍໃນການຊອກວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍມີອາຊີບສຳຮອງ. ໃນສົກປີ 1998/99 ມີພຽງ 24 % ຂອງຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ເຮັດວຽກກະສິກຳຕົ້ນຕໍຂອງຕົນເອງ ແລະ ຍັງເຮັດວຽກອື່ນອີກ. ສົກປີ 2010/11, ເພີ່ມເປັນ 40%. ຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນເຮັດທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ, ສ່ວນ 249,000 ຄົນ ແມ່ນເຮັດວຽກຮັບຈ້າງອ້າງນອກ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ.

ການເຮັດວຽກກະສິກຳ ແມ່ນເຮັດຕາມລະດູການ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ເຂົ້າເຈົ້າ "ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕະຫຼອດປີ" ມີພຽງ 11 % ຂອງຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີຂຶ້ນໄປເຮັດວຽກ ແຕ່ 9-12 ເດືອນ/ປີ, 45% ເຮັດວຽກ 3-6 ເດືອນ/ປີ ໄດ້ເຮັດວຽກ ກະສິກຳຕົ້ນຕໍເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ໃຊ້ເວລາລ້ຽງສັດຕ່ຳກວ່າ 1 ຊົ່ວໂມງ/ມື້.

ການປູກເຂົ້າໄດ້ໃຊ້ ແຮງງານທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ. ສ່ວນວຽກກຽມດິນແມ່ນຜູ້ຊາຍຫຼາຍກວ່າ. ວຽກປັກດຳ ແລະ ເກັບກ່ຽວເຂົ້າ ແມ່ນທັງສອງ(ຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ).

ຮູບພາບ1.11: ແຮງງານໃນການປູກເຂົ້າ ແບ່ງຕາມ ເພດຊາຍ ແລະ ຍິງ ສົກປີ 2010/11

1.9 ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດກະສິກໍາ (ຕາຕະລາງ A1.36-A1.37)

ໃນການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ຄັ້ງຜ່ານມາ, ຄໍາວ່າ "ຜູ້ຄອບຄອງກະສິກໍາ" ໝາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ໃນການຕັດສິນບັນຫາການເຮັດວຽກກະສິກໍາ. ສໍາລັບ ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ໃນສົກປີ 2010/11, ໝາຍເຖິງຄົວເຮືອນທີ່ໄຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຕັດສິນບັນຫາຕົ້ນຕໍໃນການເຮັດວຽກກະສິກໍາ. ເຊິ່ງອາດມີ 1 ຫຼື 2 ຄົນ.

2/3 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີການຕັດສິນຮ່ວມກັນໃນການເຮັດວຽກກະສິກໍາ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະເປັນຜົວ ຫຼື ເມຍ. ຫຼາຍກວ່າ 80 % ແມ່ນຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາແຕ່ຜູ້ຜູ້ຮຽວ.

ຜູ້ຄອບຄອງກະສິກໍາ 51,300 ຄົນ ແມ່ນແມ່ຍິງ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໃນການຜະລິດກະສິກໍາ. ແຫຼ່ງລາຍຮັບອື່ນໆ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກແມ່ຍິງຫຼາຍກວ່າ ເນື່ອງຈາກວ່າແມ່ຍິງໄດ້ເຮັດຫຼາຍກິດຈະກຳ ສ່ວນການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ແມ່ນຜູ້ຊາຍຫຼາຍກວ່າ.

1.10 ການປະມົງ (ຕາຕະລາງ A1.38)

ການປະມົງ ແມ່ນອາຊີບສໍາຮອງ ແລະ ສໍາຄັນ ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງລາຍໄດ້ເສີມ ຫຼື ເປັນແຫຼ່ງສະໜອງອາຫານໃຫ້ຄົວເຮືອນ.

ໃນສົກປີ 1998/99 ຄົວເຮືອນ ທີ່ມີການລ້ຽງສັດນໍ້າ ມີ 55,500 ຄົວເຮືອນ ສົກປີ 2010/11, ມີ 68,200 ຄົວເຮືອນ, ໂດຍປົກກະຕິ ການລ້ຽງປາແມ່ນລ້ຽງຢູ່ໜອງ. ແຂວງ ຫົວພັນ ມີ 1/4 ແລະ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ມີ 1/5 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ລ້ຽງປາ.

ໃນ ສປປ ລາວ 2/3 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາເຮັດກິດຈະກຳການຫາປາ. ໃນນັ້ນ 92% ແມ່ນຢູ່ຕາມແມ່ນໍ້າລໍາເຊ, 40% ຢູ່ຕາມຫ້ວຍ, 37% ຢູ່ຕາມທົ່ງນາ. ການຫາປາມີເກືອບທົ່ວປະເທດ: ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດ ກວມເອົາ 79% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີການຫາປາ; ແຂວງ ອັດຕະປື ທີ່ຢູ່ໃຕ້ສຸດ ມີ 74%.

ປົກກະຕິແລ້ວ, ການຫາປາ ແມ່ນເພື່ອການບໍລິໂພກ ພາຍໃນຄົວເຮືອນ. ປະມານ 1,000 ຄົວເຮືອນ ທີ່ລ້ຽງປາ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບເພີ່ມ. 1/3 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແມ່ນຂາຍປາທີ່ລ້ຽງ. ປະມານ 6000 ຄົວເຮືອນ ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕົ້ນຕໍ ມາຈາກການຫາປາ, ແລະ 111,000 ຄົວເຮືອນ ແມ່ນຂາຍປາທີ່ຫາມາໄດ້.

ຕາຕະລາງ 1.10: ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ເຮັດກິດຈະກຳ ການປະມົງ, ສົກປີ 2010/11

	'000
ຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ	782.8
ຈໍານວນຄົວເຮືອນລ້ຽງສັດນໍ້າ	68.2
ແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍຈາກການລ້ຽງສັດນໍ້າ	1.0
ແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍ ອື່ນໆ	67.2
ຂາຍສັດນໍ້າບາງປະເພດ	21.3
ບໍ່ໄດ້ຂາຍສັດນໍ້າ	45.8
ຈໍານວນຄົວເຮືອນທີ່ຫາປາ	526.3
ແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍຈາກການຫາປາ	5.9
ແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍ ອື່ນໆ	520.3
ຂາຍສັດນໍ້າບາງປະເພດທີ່ຫາມາໄດ້	111.2
ບໍ່ໄດ້ຂາຍສັດນໍ້າ ທີ່ຫາມາໄດ້	409.1

1.11 ປ່າໄມ້ (ຕາຕະລາງ A1.39-A1.40)

ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກດິນປ່າໄມ້ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ: 69 % ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແມ່ນນໍາໃຊ້ດິນປ່າໄມ້. ສ່ວນໃຫຍ່ ນໍາໃຊ້ໄມ້ເພື່ອເປັນຜົນ. ປະເພດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງມີຄວາມສໍາຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ: 49% ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແມ່ນເກັບຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ ຕາມປ່າ; ອີກ 55% ແມ່ນເກັບເຫັດ.

ການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກປ່າໄມ້ ຢູ່ເຂດພູດອຍ ມີ 78% ທຽບໃສ່ເຂດທົ່ງພຽງ ມີ 64%. ເຂດພາກເໜືອ: ແຂວງຜົ້ງສາລີ ມີ 86 % ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. 81 % ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ເກືອບ 3/4 ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແຂວງຜົ້ງສາລີ ແມ່ນອາໄສເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເພື່ອເປັນອາຫານ.

ການນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກດິນປ່າໄມ້ຂອງຕົນເອງບໍ່ມີຫຼາຍ. ສົກປີ 2010/11, ດິນປ່າໄມ້ ທີ່ຖືກຄອບຄອງມີຈໍານວນ 122,300 ເຮັກຕາ. ມີພຽງ 12 % ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ມີດິນປ່າໄມ້ເປັນຂອງຕົນເອງ.

ຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າໄມ້ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ມີແຫຼ່ງລາຍໄດ້ເພີ່ມ. ປະມານ 44,200 ຄົວເຮືອນ ແມ່ນມີແຫຼ່ງລາຍໄດ້ຕົ້ນຕໍຈາກປ່າໄມ້ ແລະ ອີກ 200,000 ຄົວເຮືອນໄດ້ຂາຍຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າໄມ້.

ພາກທີ 2 ສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງບ້ານ ແລະ ການບໍລິການ

2.1 ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ

ເດືອນມີນາ ປີ 2011 ໃນ ສປປ ລາວ ມີຈໍານວນບ້ານທັງໝົດ 8,662 ບ້ານ, ຖ້າທຽບກັບການສໍາຫລວດສະຖິຕິກະສິກໍາຄັ້ງກ່ອນ ເດືອນມີນາ 1999 ແມ່ນມີ 11,251 ບ້ານ. ໃນນັ້ນ ມີບ້ານໃນເຂດຕົວເມືອງ 1,362 ບ້ານ ແລະ ບ້ານເຂດຊົນນະບົດ 7,300 ບ້ານ. ຈໍານວນບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ມີ 6,031 ບ້ານທີ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ແລະ 1,269 ບ້ານ ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ. ສະເລ່ຍບ້ານຊົນນະບົດທີ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ມີ 104 ຄົວເຮືອນ; ບ້ານຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ມີ 68 ຄົວເຮືອນ. ໃນເຂດຊົນນະບົດ 2,651 ບ້ານ ແມ່ນຢູ່ໃນເຂດຫ່ວງພຽງ, 2,908 ບ້ານຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ, ແລະ 1,741 ຈັດຢູ່ໃນເຂດພູພຽງ ຫລື ປະເພດເຂດດິນປະສົມ.

ຕາຕະລາງ 2.1 ຈໍານວນບ້ານ ແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ແຂວງ, ປີ 2011

ແຂວງ	ບ້ານ ຕົວເມືອງ	ບ້ານ ຊົນນະບົດ	ລວມ
ພາກເໜືອ	457	3,144	3,601
ຜົ້ງສາລີ	52	489	541
ຫຼວງ ັາທາ	37	319	356
ອຸດົມໄຊ	49	422	471
ບໍ່ແກ້ວ	35	248	283
ຫຼວງພະບາງ	160	623	783
ຫົວພັນ	28	693	721
ໄຊຍະບູລີ	96	350	446
ພາກກາງ	731	2,699	3,430
ະຄອ ຫຼວງວຽງຈັນ	263	227	490
ອຸຽງຂວາງ	69	443	512
ວຽງຈັນ	87	419	506
ບໍລິຄໍາໄຊ	56	267	323
ຄໍາມ່ວນ	111	476	587
ສະຫວັນ ະເຂດ	145	867	1,012
ພາກໃຕ້	174	1,457	1,631
ສາລະວັນ	31	574	605
ເຊກອງ	20	213	233
ຈໍາປາສັກ	101	542	643
ອັດຕະປື	22	128	150
ລວມທັງປະເທດ	1,362	7,300	8,662

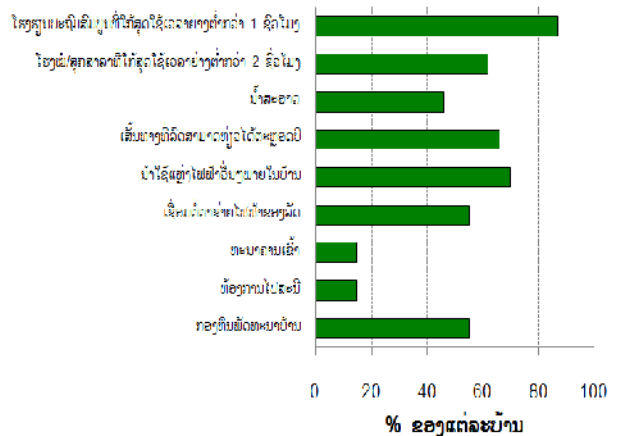
2.2. ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທົ່ວໄປ (ຕາຕະລາງ A2.1-A2.4)

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຢູ່ ສປປລາວ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢ່າງໄວວາ

ຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ. ດັ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າໃນເຂດຕົວເມືອງແມ່ນມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານດີກວ່າໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່ວງພຽງກໍມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານດີ ກວ່າເຂດພູດອຍ ຫລື ພູພຽງເຊັ່ນກັນ.

ເດືອນມີນາ 2011 ໃນ ສປປ ລາວ ມີ 87% ຂອງບ້ານ ທັງໝົດ ທີ່ໃຊ້ເວລາຍ່າງ 1 ຊົ່ວໂມງ ຈາກບ້ານໄປຫາໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມີ 62% ໃຊ້ເວລາຍ່າງ 2 ຊົ່ວໂມງ ຈາກບ້ານ ໄປຫາສຸກສາລາ ຫຼື ໂຮງໝໍ. ມີ 1/6 ຂອງບ້ານ ມີທະນາຄານເຂົ້າ ແລະ 44% ທີ່ມີກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ.

ຮູບພາບ 2.1: ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງບ້ານ ໃນປີ 2011

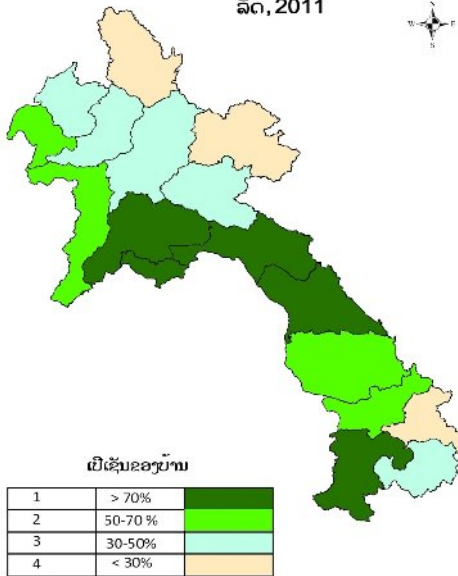
ຫຼາຍໆ ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ຍັງຂາດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈໍາເປັນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ບ້ານທີ່ຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ຫ່າງໄກ ສອກຫລີກ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ບ້ານທີ່ຢູ່ເຂດຕົວເມືອງແມ່ນມີໄຟຟ້າໃຊ້ 96%, ບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ໄດ້ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ 70% ແລະ ບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ໄດ້ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ 39%. ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ອາໄສເຄື່ອງຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ມີພຽງ 16% ຂອງບ້ານຊົນນະບົດ ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງໄດ້ນໍາໃຊ້ຕາອ່າຍໄຟຟ້າຂອງລັດ; 20% ແມ່ນນໍາໃຊ້ໄຟຟ້ານໍາຍອດ.

ບ້ານໃນເຂດຕົວເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ 80% ແມ່ນໄດ້ຊົມໃຊ້ນໍ້າສະອາດ¹, ຫຽບກັບບ້ານຊົນນະບົດທີ່ມີເສັ້ນທາງລົດເຂົ້າເຖິງແມ່ນ 43% ແລະ ບ້ານທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ມີພຽງ 20% ເທົ່ານັ້ນ.

¹ ນໍ້າສະອາດ ແມ່ນນໍ້າມາຈາກທໍ່ປະປາ ຫລື ນໍ້າສ້າງ/ນໍ້າບາດານທີ່ມີການປົກປັກຮັກສາເປັນຢ່າງດີ

ການນໍາໃຊ້ນໍ້າສະອາດ: ໃນເຂດພາກເໜືອ ແມ່ນມີຈໍານວນ ຫນ້ອຍ ມີພຽງ (19%). ສ່ວນພາກກາງ ແມ່ນ 59% ແລະ ພາກ ໃຕ້ 75%. ໃນເຂດພູດອຍ ກໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງເຊັ່ນດຽວກັນ: ມີ ພຽງ 18% ຂອງບ້ານໃນເຂດພູດອຍ ທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າສະອາດ, ບ້ານ ເຂດທົ່ງພຽງ ແມ່ນ 75%. ເລິ່ງໜຶ່ງຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ນໍາໃຊ້ ແມ່ນໍ້າ, ຫ້ວຍນໍ້າ ຫລື ອ່າງເກັບນໍ້າ ເປັນແຫລ່ງນໍ້າສໍາລັບ ນໍາໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ແລະ ຫລາຍກວ່າ 1/3 ຂອງບ້ານເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນນໍາໃຊ້ນໍ້າຈາກຕົງເກັບນໍ້າຝົນ.

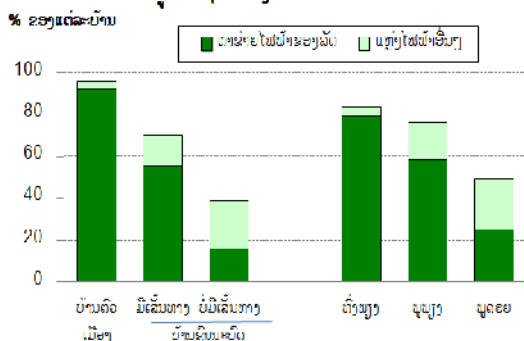
ຮູບພາບ 2.2 : ບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າຂອງ ລັດ, 2011

ປະຊາຊົນຢູ່ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ຫຼາຍໆບ້ານຍັງປະສົບກັບບັນຫາ ການເດີນທາງ ປະມານ 3,000 ບ້ານ ໃນທົ່ວປະເທດ. ແລະ ໃນ 1/3 ຂອງບ້ານເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ ໃຈກາງເມືອງ ໄດ້ ຕະຫລອດປີ ແລະ 55% ຂອງບ້ານໃນເຂດພູດອຍ ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງ ເຂົ້າເຖິງຕະຫລອດປີ.

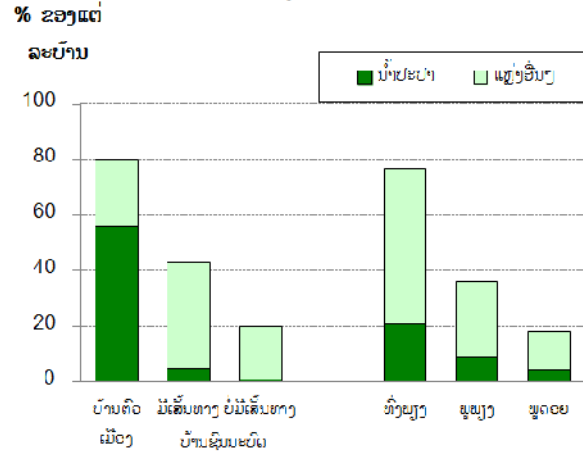
ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ໂຄງລ່າງຜືນຖານຂອງແຂວງຜົ້ງສາລີແມ່ນ ຍັງມີຄວາມທຸກຍາກກວ່າແຂວງອື່ນ. ມີບ້ານພຽງ 11% ທີ່ນໍາໃຊ້ ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ, ມີ 23% ໄດ້ນໍາໃຊ້ນໍ້າສະອາດ. ມີ 34% ຂອງ

ຮູບພາບ 2.3: ບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ພູມສັນຖານຂອງບ້ານ ໃນປີ 2011

ບ້ານທີ່ມີເສັ້ນ ທາງທຽວໄດ້ຕະຫລອດປີ. 2/3 ຂອງຈໍານວນບ້ານ ທັງໝົດ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຍາວຫລາຍກວ່າ 2 ຊົ່ວໂມງ ໄປຫາ ສຸກສາລາ ຫລື ໂຮງໝໍ.

ຮູບພາບ 2.4: ບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າສະອາດແບ່ງຕາມ ປະເພດບ້ານ ແລະ ພູມສັນຖານຂອງບ້ານ ໃນປີ 2011

ໃນ ສປປ ລາວ ມີປະມານ 900 ບ້ານ ໄດ້ຍົກຍ້າຍມາຕັ້ງ ຖິ່ນຖານຢູ່ໃໝ່ ໃນຊ່ວງສິບປີທີ່ຜ່ານມາ, ລວມທັງ 1/5 ຂອງຈໍາ ນວນບ້ານໃນເຂດພູດອຍ. ແຂວງອຸດົມໄຊ ມີການຍົກຍ້າຍບ້ານ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ເຊິ່ງມີປະມານ 120 ບ້ານ (1/4 ຂອງຈໍານວນບ້ານ ທັງໝົດ) ໄດ້ຍົກຍ້າຍມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃໝ່ ໃນຊ່ວງ 10 ປີ ຜ່ານ ມາ. ບ້ານທີ່ມີແຜນການຍົກຍ້າຍໃນອະນາຄົດ ມີປະມານ 300 ບ້ານ.

2.3 ໂຄງລ່າງຜືນຖານກະສິກໍາ

(ຕາຕະລາງ A2.5, A2.8, A2.10)

ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີຕະຫລາດຖາວອນພຽງແຕ່ສ່ວນ ໜ້ອຍ. ມີ 1/3 ຂອງບ້ານມີຕະຫລາດຊົ່ວຄາວ ທີ່ນໍາໃຊ້ເພື່ອຂາຍຜົນ ຜະລິດກະສິກໍາ. ແຂວງຜົ້ງສາລີ (18%), ຫົວພັນ (19%) ແລະ ເຊກອງ (13%) ເຊິ່ງເປັນແຂວງ ທີ່ມີຈໍານວນຕະຫລາດຂາຍຜົນ ຜະລິດກະສິກໍາຫນ້ອຍທີ່ສຸດ. ຕະຫລາດຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກໍາ ຢູ່ໃນ ເຂດທົ່ງພຽງ ມີຈໍານວນຫລາຍກວ່າ ເຂດພູດອຍ 2 ເທົ່າ.

ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີຮ້ານຂາຍປັດໃຈການຜະລິດ ກະສິກໍາ ຫຼື ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງກົນຈັກກະສິກໍາ ພຽງແຕ່ສ່ວນຫນ້ອຍ. 28% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ແມ່ນມີຮ້ານຂາຍນໍ້ານັ້ນ, ລວມ ທັງ 18% ຂອງບ້ານໃນເຂດພູດອຍ ແລະ 15% ຂອງບ້ານທີ່ບໍ່ມີ ເສັ້ນທາງລົດເຂົ້າເຖິງ.

ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ມີ 44% ທີ່ມີສະຖາບັນການເງິນຄື: 17% ມີທະນາຄານຂອງລັດ ໃນນັ້ນລວມທັງ 14% ຂອງບ້ານເຂດ ພູດອຍ. ເຫັນໄດ້ວ່າ ຢູ່ໃນເຂດຜືນທີ່ຊົນນະບົດ ທະນາຄານເອກະຊົນ ມີຈໍານວນຫນ້ອຍ.

ກອງທຶນພັດທະນາບ້ານມີ 32% ຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດ, ລວມທັງ 26% ຂອງບ້ານເຂດຜູ້ຄອຍ. ປະມານ 60% ຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ມີກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ ຖ້າທຽບກັບແຂວງເຊກອງ ມີພຽງ 14% ເທົ່ານັ້ນ.

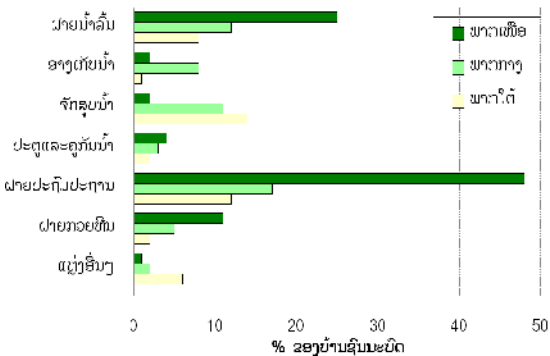
1/4 ຂອງນາຍບ້ານທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ລາຍງານວ່າ ພາຍໃນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າມີການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງໃນວຽກງານການປະມົງ.

2.4 ຊົນລະປະທານ (ຕາຕະລາງ A2.6, A2.9)

ຊົນລະປະທານ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຫາ ແລະ ສະໜອງນ້ຳໃຫ້ແກ່ດິນປູກພືດ, ນອກຈາກນ້ຳຝົນ ເຊິ່ງລວມມີ ຊົນລະປະທານໂດຍຜ່ານໂຄງການຊົນລະປະທານຂອງລັດ ແລະ ຊົນລະປະທານທີ່ປະຊາຊົນສ້າງຂຶ້ນ. ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ຢູ່ ສປປລາວ ມີຊົນລະປະທານ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຈໍານວນໜຶ່ງ. ແຂວງໄຊຍະບູລີ ແມ່ນມີຊົນລະປະທານຫລາຍກວ່າໝູ່ ເຖິງ 74%. ສ່ວນຢູ່ແຂວງອັດຕະປື ມີພຽງ 15% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີຊົນລະປະທານ.

ປະມານ 17% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ມີຝ່າຍນ້ຳລື້ນ, 29% ມີຝ່າຍປະຖົມປະຖານ ແລະ 7% ທີ່ມີຈັກສູບນ້ຳ. ໃນແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີ 42% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີຝ່າຍນ້ຳລື້ນ ແລະ 62% ມີຝ່າຍປະຖົມປະຖານ. ສະນັ້ນ ເຫັນວ່າ ຢູ່ໃນເຂດພາກເໜືອ ແມ່ນມີຝ່າຍຫຼາຍກວ່າທຸກພາກ.

ຮູບພາບ 2.5: ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານຊົນລະປະທານໃນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແບ່ງຕາມພາກ ຍີ 2011

2.5 ສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພທໍາມະຊາດ

(ຕາຕະລາງ A2.13-A2.14)

ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາການສໍາຫລວດ, ນັກເດີນສໍາຫລວດໄດ້ສອບຖາມນາຍບ້ານກ່ຽວກັບການປະເມີນການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍລວມ ເຫັນວ່າ 79% ໃນເຂດຊົນນະບົດລະດູຝົນ ຂອງປີກາກະຕິ ໄດ້ມີປະລິມານນ້ຳຝົນໜ້ອຍ ກວ່າ 10 ປີຜ່ານມາ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຝົນແມ່ນຊ້າກວ່າປີກາກະຕິເຖິງ 73%.

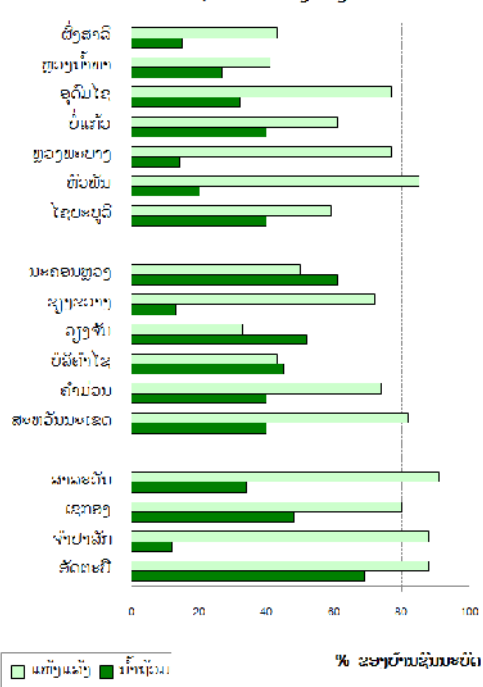
ສະພາບດິນຟ້າອາກາດຂອງປະເທດ ແມ່ນຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການວິເຄາະຂັ້ນນິຕິລະອຽດຕື່ມອີກ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກ່ຽວກັບປະລິມານນ້ຳຝົນອາດເປັນໄປໃນທາງບວກ ຄືໃນບາງແຂວງຂອງເຂດພາກກາງທີ່ຢູ່ຕາມຮ່ອມພູ, ແລວແມ່ນ້ຳຂອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ໄຊຍະບູລີ. ສ່ວນຢູ່ ແຂວງເຊກອງ ມີ 22% ຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ລະດູຝົນໃນຊ່ວງຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ແມ່ນດີ ກວ່າແຕ່ກ່ອນ.

ດັ່ງທີ່ຮູ້ແລ້ວວ່າ ໃນທົ່ວປະເທດ ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພທໍາມະຊາດ. ນາຍບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ມີ 80% ຂອງບ້ານ ຄາດວ່າຈະເກີດໄພທໍາມະຊາດ ໃນນັ້ນ 31% ມີທ່າອ່ຽງຈະເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ 70% ມີທ່າອ່ຽງຈະເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ ໄພທໍາມະຊາດດັ່ງກ່າວອາດ ເກີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກໆ 1 ຫາ 2 ປີ.

ພາກກາງ ມີທ່າອ່ຽງຈະເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫລາຍທີ່ສຸດ ເຖິງ 40% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ເມື່ອສົມທຽບກັບພາກເໜືອ ແມ່ນ 24% ແລະ ພາກໃຕ້ ແມ່ນ 31%. ຢູ່ພາກໃຕ້ ທ່າອ່ຽງຈະເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງຫຼາຍກວ່າໝູ່ເຖິງ 88% ຂອງຈໍານວນບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ເມື່ອສົມທຽບກັບພາກເໜືອແມ່ນ 67% ແລະ ພາກກາງ 65%. ແຂວງອັດຕະປື ມີທ່າອ່ຽງຈະເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ (69% ຂອງຈໍານວນບ້ານ) ແລະ ໄພແຫ້ງ ແລ້ງ (88% ຂອງຈໍານວນບ້ານ).

2/3 ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ລາຍງານວ່າຊາວກະສິກອນ ມີທ່າອ່ຽງຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສັດຕູພືດທໍາລາຍລວມທັງ 80% ຂອງບ້ານທີ່ຢູ່ເຂດພາກໃຕ້.

ຮູບພາບ 2.6 : ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມແລະແຫ້ງແລ້ງ ໃນປີ 2011

2.6 ສະພາບແວດລ້ອມ (ຕາຕະລາງ A2.9)

ມີ 2/3 ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ ເຮັດໂຮ່ໝູນວຽນ ຫຼື ໂຮ່ເລື້ອນລອຍ. ຈາກການສຳຫລວດເຫັນໄດ້ວ່າ ບ້ານເຂດຊົນນະບົດທີ່ເຮັດໂຮ່ໝູນວຽນມີ 53% ແລະ ບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ເຮັດໂຮ່ເລື້ອນລອຍມີ 18%. ປະມານ 3/4 ຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດໃນເຂດພູດອຍ ແມ່ນເຮັດໂຮ່ໝູນວຽນ ແລະ 29% ເຮັດໂຮ່ເລື້ອນລອຍ. ແຂວງຫລວງພະບາງມີ 95% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ເຮັດໂຮ່ໝູນວຽນ ຫຼື ໂຮ່ເລື້ອນລອຍ. ໃນການສຳຫລວດ ສິ່ງນີ້ ຍັງໄດ້ສອບຖາມນາຍບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດກ່ຽວກັບການປະເມີນເຂດທີ່ມີດິນເຊື້ອມຸງ ໃນບ້ານຂອງຕົນ. ມີປະມານ 30% ລາຍງານວ່າ ມີດິນເຊື້ອມຸງ; 9% ຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຫລື ຮຸນແຮງ. ຢູ່ແຂວງເຊກອງ ມີ 55% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີດິນເຊື້ອມຸງ ໃນນັ້ນ ມີ 11% ຢູ່ໃນລະດັບຮຸນແຮງ ແລະ 24% ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

2.7 ສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມ (ຕາຕະລາງ A2.7)

ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາການສຳຫລວດ, ນັກເດີນສຳຫລວດໄດ້ສອບຖາມນາຍບ້ານ ກ່ຽວກັບສະພາບການດຳລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນຊ່ວງ 2 ປີ ທີ່ຜ່ານມາໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ. ນີ້ແມ່ນການປະເມີນແບບ ອັດຕະວິໄສເທົ່ານັ້ນ.

ປະມານ 80% ຂອງນາຍບ້ານທີ່ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ສະພາບການດຳລົງຊີວິດ ໃນຊ່ວງ 2 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ໃນບັນດາແຂວງພາກກາງດີຂຶ້ນ. ສ່ວນຢູ່ແຂວງພາກໃຕ້ ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ, ແຂວງເຊກອງ ມີພຽງ 55% ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດໄດ້ຮັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ. ສ່ວນເຂດທົ່ວພຽງ ປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຊີວິດ ດີກວ່າເຂດພູດອຍ.

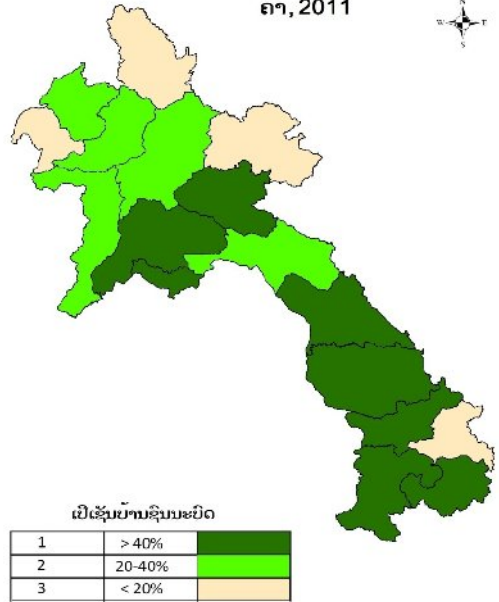
2.8 ຕະຫລາດຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ (ຕາຕະລາງ A2.10)

ໃນ ສປປ ລາວ ຂະແໜງກະສິກຳ ໄດ້ຫັນເປັນການຜະລິດສິນຄ້າສູ່ຕະຫລາດ ຫຼາຍຂຶ້ນ. ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ສ່ວນໃຫຍ່ ຊາວກະສິກອນ ມີການຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ. ເຂດພາກເໜືອ ມີການຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ (94% ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ) ສົມທຽບກັບພາກກາງ ແມ່ນ 87% ແລະ ພາກໃຕ້ 84%. ມີ 15% ຂອງບ້ານຊົນນະບົດໃນເຂດພູດອຍ ແມ່ນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອລ້ຽງຊີບເທົ່ານັ້ນ. ໃນນັ້ນ 1/3 ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດຂອງແຂວງເຊກອງ ແລະ ອັດຕະປື ແມ່ນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອລ້ຽງຊີບ.

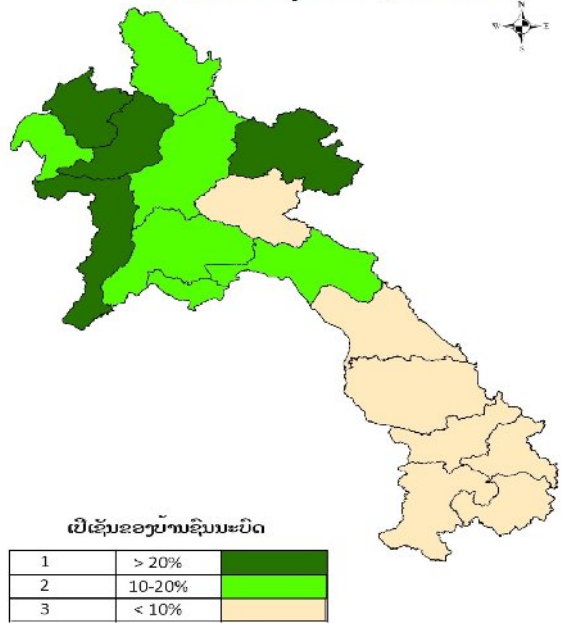
ຊາວກະສິກອນໄດ້ຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ ຢູ່ຕະຫລາດພາຍໃນ ບ້ານເຂດຊົນນະບົດ 33%. ຂາຍຜົນຜະລິດ ໃຫ້ຜູ້ຄ້າມີກາງຢູ່ກັບທີ່ 54% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ ແລະ ຂາຍໃຫ້ຜູ້ຄ້າມີກາງຈາກບ້ານອື່ນ 71%.

ຂາຍຕາມສັນຍາຜູກພັນ 14% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ. ຢູ່ພາກເໜືອ ການຂາຍຕາມສັນຍາຜູກພັນ ມີຫລາຍເຊັ່ນ: ຢູ່ ແຂວງຫົວພັນ ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງບ້ານ ມີການຂາຍຕາມສັນຍາຜູກພັນສອງສົມ.

ຮູບພາບ 2.7 : ບ້ານຊົນນະບົດທີ່ມີຕະຫລາດຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ, 2011

ຮູບພາບ 2.8: ບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳແບບມີສັນຍາຜູກພັນສອງສົມ ປີ 2011

2.9 ບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາ

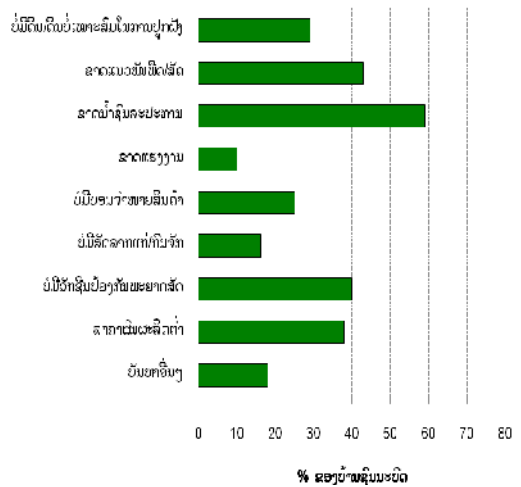
(ຕາຕະລາງ A2.9, A2.11)

ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາການສໍາຫລວດ, ນັກເດີນສໍາຫລວດໄດ້ສອບຖາມນາຍບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຜະລິດ ກະສິກໍາ ຂອງຊາວກະສິກອນພາຍໃນບ້ານ.

ຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ບໍ່ມີຊົນລະປະທານ ກວມເອົາ 59%, ຂາດຢາວັກຊີນ 40% ຂອງຈໍານວນບ້ານທັງໝົດສ່ວນລາຄາສິນຄ້າຕໍ່າກໍ່ເປັນບັນຫາຫຼັກເຊັ່ນກັນ.

ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະມານ 1,100 ບ້ານ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ມີເນື້ອທີ່ກະສິກໍາ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເຖິງ 1/6 ຂອງບ້ານເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເນື້ອທີ່ເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ປະມານ 170,000 ເຮັກຕາ. ໃນນັ້ນ ແຂວງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແມ່ນ ແຂວງຊຽງຂວາງ (54%) ແລະ ແຂວງເຊກອງ (58%).

ຮູບພາບ 2.9 : ບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຄົງຂ້າງຕໍ່ການວຽກງານກະສິກໍາ ຂອງບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ ປີ 2011

ພາກທີ 3

ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທີ່ປະເທດ ສົກປີ 2010/11

3.1 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ.

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທີ່ປະເທດ ສົກປີ 2010/11 ແມ່ນ ດໍາເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານຂອງ ພະນະ ທ່ານ ສົມສະຫວາດ ເລັ່ງສະຫວັດ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ປະທານຄະນະຊີ້ນໍາການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາລະດັບຊາດ; ຫ້ອງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍກົມ ແຜນການ, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮ່ວມກັບກົມສະຖິຕິ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການ ສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທີ່ປະເທດ.

3.2 ວິທີການສໍາຫຼວດ

ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທີ່ປະເທດ ສົກປີ 2010/11 ໄດ້ ກວມເອົາຂອບເຂດທີ່ປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ເຂດຕົວ ເມືອງ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ. ການສໍາຫຼວດແມ່ນເອົາສະເພາະແຕ່ ຄົວເຮືອນເທົ່ານັ້ນ. ສ່ວນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດການຜະລິດກະສິກໍາ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການຜະລິດກະສິກໍາ ຂອງລັດ, ບໍລິສັດເອກະຊົນ ແລະ ໂຮງຮຽນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວມເຂົ້າຢູ່ໃນການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້.

ການສໍາຫຼວດ ປະກອບດ້ວຍສາມອົງປະກອບ:

- **ຂໍ້ມູນບ້ານ:** ໄດ້ສໍາຫຼວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງລ່າງ ດ້ານການບໍລິການ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງ ທຸກໆບ້ານໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ.
- **ຂໍ້ມູນຈາກຄົວເຮືອນ:** ໄດ້ສໍາຫຼວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຜິດ ແລະ ສັດລ້ຽງຈາກທຸກໆຄົວເຮືອນໃນທີ່ປະເທດ.
- **ຂໍ້ມູນຈາກບາງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ:** ຄັດເລືອກເອົາຄົວ ເຮືອນກະສິກໍາ ປະມານ 41,660 ຄົວເຮືອນ ເພື່ອສໍາ ຫຼວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນລະອຽດທຸກໆ ກິດຈະກໍາ ຂອງວຽກ ງານກະສິກໍາ.

3.3 ຫົວຂໍ້ທີ່ກວມເອົາຢູ່ໃນການສໍາຫຼວດ

ການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ຖືກພັດທະນາ ໂດຍອີງໃສ່ ຫຼັກການຄູ່ມື ຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ(FAO) ໂດຍອີງຕາມ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງສະພາບແວດລ້ອມຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ຂໍ້ມູນ ຫຼັກທີ່ເກັບກໍາໃນການສໍາຫຼວດແມ່ນ:

- **ຂັ້ນບ້ານ:** ໄຟຟ້າ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານຊົນ ລະປະທານ, ສິນເຊື້ອ, ໂຮງຮຽນປະຖົມ, ການບໍລິການດ້ານສາທາ າລະນະສຸກ, ນໍ້າສະອາດ, ຕະຫຼາດກະສິກໍາ, ການຄົມມະນາຄົມ; ຜົນ ກະທົບຕໍ່ດິນກະສິກໍາຈາກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ການຍົກຍ້າຍບ້ານ; ການເຊື່ອມຄຸນນະພາບຂອງດິນກະສິກໍາ; ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພທໍາມະຊາດ.

- **ຂັ້ນຄົວເຮືອນ:** ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ; ເພດ, ອາຍຸ, ຊົນ ເຜົ່າຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນ; ເນື້ອທີ່ປູກຜິດແຕ່ລະຊະນິດ; ເນື້ອທີ່ຮັບ ນໍ້າຊົນລະປະທານ; ຈໍານວນສັດລ້ຽງແບ່ງຕາມປະເພດສັດ; ຈຸດປະ ສົງຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ກິດຈະກໍາການປະມົງ.

- **ຄົວເຮືອນຕົວແທນກະສິກໍາ:** ສະເລ່ຍຂະໜາດຂອງການຄອບ ຄອງກະສິກໍາ; ການຄອບຄອງດິນ; ຕອນດິນ; ການນໍາໃຊ້ດິນ; ການ ເຮັດໂຮໜູນວຽນ ແລະ ເລື່ອນລອຍ; ການປູກຜິດ; ການລ້ຽງສັດ ແບ່ງຕາມປະເພດສັດ; ການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດ; ການນໍາໃຊ້ ສິນເຊື້ອ; ຕະຫຼາດຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກໍາ; ການຢັ້ງຢືນຄຸນນະພາບ ຜົນຜະລິດກະສິກໍາ; ປະຊາກອນແບ່ງຕາມ ອາຍຸ ແລະ ເພດ; ການ ຈ້າງງານໃນຂະແໜງກະສິກໍາ; ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຂະແໜງກະ ສິກໍາ; ກິດຈະກໍາປ່າໄມ້; ກິດຈະກໍາການປະມົງ; ການຄ້າປະກັນ ສະບຽງອາຫານຂອງຄົວເຮືອນ.

3.4 ການອອກແບບ ແລະ ການຄັດເລືອກແບບຕົວແທນ,

ຕົວແທນ ສໍາລັບອົງປະກອບຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດ ເລືອກເອົາໂດຍໃຊ້ສອງຂັ້ນຕອນຄື: ຂັ້ນຕອນທໍາອິດແມ່ນຄັດເລືອກ ເອົາບ້ານຕົວແທນ ແລະ ຈາກນັ້ນ ແມ່ນຄັດເລືອກເອົາຄົວເຮືອນ ຕົວແທນ ກະສິກໍາ ທີ່ຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ານທີ່ເປັນຕົວແທນ.

ຢູ່ໃນແຕ່ລະເມືອງ, ບ້ານຕົວແທນລະຫວ່າງ 16 ແລະ 22 ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດເລືອກຕົວແທນ, ແລະ ໄດ້ເລືອກເອົາ 16 ຄົວເຮືອນ ກະສິກໍາຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ານທີ່ເປັນຕົວແທນ; ໃນນີ້ເຮົາຈະໄດ້ຄົວເຮືອນ ຕົວແທນກະສິກໍາ ຢູ່ໃນແຕ່ລະເມືອງແມ່ນລະຫວ່າງ 256 ຫາ 352 ຄົວເຮືອນ. ຖ້າຈໍານວນບ້ານ ຫຼື ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຢູ່ໃນແຕ່ລະ ເມືອງ ຫາກມີຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຈໍານວນຕົວແທນ ກໍຈະມີຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ຕົວແທນທີ່ມີຈໍານວນໜ້ອຍ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດເລືອກຢູ່ໃນເມືອງທີ່ປະ ກອບມີບ້ານ ຫຼື ຄົວເຮືອນ ຈໍານວນໜ້ອຍ ແລະ ຍັງໄດ້ກໍານົດເອົາ ຕົວແທນຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງອີກດ້ວຍ.

ຢູ່ໃນແຕ່ລະເມືອງ, ບ້ານຕົວແທນ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເອົາ ໂດຍການນໍາໃຊ້ວິທີການແບ່ງສັດສ່ວນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕາມຂະ ໜາດຂອງຕົວແທນ (Probability Proportional to Size ຫຼື PPS). ລາຍຊື່ຈໍານວນບ້ານທັງໝົດໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ໄດ້ກະກຽມໄວ້ໃນບັນຊີລາຍຊື່ບ້ານໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດ

ຊົນນະບົດ, ເຊິ່ງຕົວແທນທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດແມ່ນໄດ້ຖືກເລືອກເອົາ ຫຼາຍກວ່າ ຕົວແທນທີ່ຢູ່ເຂດຕົວເມືອງ ເນື່ອງຈາກຄຸນລັກສະນະ ສໍາຄັນທາງດ້ານກະສິກໍາ. ຈໍານວນຄົວເຮືອນຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ານທີ່ໄດ້ ຄິດໄລ່ໄວ້ນັ້ນ ແມ່ນໃຊ້ເພື່ອວັດແທກເອົາຂະໜາດຂອງການຄິດ ເລືອກຕົວແທນຈາກ (PPS).

ຄົວເຮືອນຕົວແທນກະສິກໍາ ຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ານທີ່ເປັນຕົວແທນ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄິດເລືອກເອົາ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສູນຕົວແທນ ອີງຕາມ ລາຍຊື່ຂອງຈໍານວນຄົວເຮືອນກະສິກໍາທັງໝົດໃນແຕ່ລະບ້ານ ທີ່ໄດ້ ກະກຽມໄວ້ແລ້ວ, ພ້ອມທັງລາຍການຂອງອົງປະກອບຄົວເຮືອນ ໃນ ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ.

ບ້ານຕົວແທນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຄິດເລືອກມີ ຈໍານວນ 2,620 ບ້ານ ແລະ ຄົວເຮືອນຕົວແທນ ກະສິກໍາ ຈໍານວນ 41,660 ຄົວ ເຮືອນ. ຂະໜາດຂອງຕົວແທນ ສໍາລັບແຕ່ລະແຂວງແມ່ນໄດ້ ສະແດງໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 3.1.

ຕາຕະລາງ 3.1: ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ສົກປີ 2010/11, ຂະໜາດ ຕົວແທນ ແບ່ງຕາມແຕ່ລະແຂວງ

ແຂວງ	ເມືອງ	ບ້ານ	ບ້ານຕົວ ແທນ	ຄົວເຮືອນ ຕົວແທນ ກະສິກໍາ
ຜົ້ງສາລີ	7	541	131	2,094
ຫຼວງນໍ້າທາ	5	356	93	1,488
ອຸດົມໄຊ	7	471	135	2,159
ບໍ່ແກ້ວ	5	283	93	1,488
ຫຼວງພະບາງ	12	783	219	3,491
ຫົວພັນ	8	721	155	2,479
ໄຊຍະບູລີ	11	446	189	3,024
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	9	490	136	2,062
ຊຽງຂວາງ	8	512	148	2,332
ແຂວງວຽງຈັນ	13	506	231	3,728
ບໍລິຄໍາໄຊ	7	323	124	1,984
ຄໍາມ່ວນ	9	587	168	2,683
ສະຫວັນນະເຂດ	15	1,012	289	4,566
ສະລະວັນ	8	605	159	2,544
ເຊກອງ	4	233	71	1,133
ຈໍາປາສັກ	10	643	191	2,997
ອັດຕາປີ	5	150	88	1,408
ລວມ	143	8,662	2,620	41,660

3.5 ການຈັດຕັ້ງການສໍາຫຼວດພາກສະໜາມ

ການຈັດຕັ້ງການສໍາຫຼວດພາກສະໜາມ ມີ 4 ລະດັບ:

ຜູ້ປະສານງານຂັ້ນສູນກາງ, ປະກອບດ້ວຍທີມງານມາຈາກກະ ຊວງກະສິກໍາ, ກົມສະຖິຕິ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນ ກາງອື່ນໆ, ຂັ້ນສູນກາງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທັງໝົດໃນການສໍາ

ຫຼວດຢູ່ແຂວງ. ໃນແຕ່ລະແຂວງຈະມີຜູ້ປະສານງານຂັ້ນສູນກາງ ປະຈໍາຢູ່ 1 ຫຼື 2 ຄົນ. ຜູ້ປະສານງານຂັ້ນສູນກາງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ຈາກຫ້ອງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາເປັນເວລາ 2 ອາທິດ.

ຜູ້ປະສານງານຂັ້ນແຂວງ, ມາຈາກພະແນກກະສິກໍາແຂວງ 1 ຄົນ ແລະ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ 1 ຄົນ, ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ປະສານງານຂັ້ນສູນກາງ. ຜູ້ປະສານງານ ຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ຮວມກັບຜູ້ປະສານງານ ຂັ້ນສູນ ກາງໃນເວລາດຽວກັນ.

ນັກກວດກາຂັ້ນເມືອງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອເຮັດວຽກ ພາຍ ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງ ຜູ້ປະສານງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກວດກາວຽກງານການສໍາຫຼວດ. ນັກກວດກາຂັ້ນເມືອງ ມີທັງ ໝົດ 312 ຄົນ: ໃນທຸກໆເມືອງ ສ່ວນໃຫຍ່ ມີນັກກວດກາ 2 ຄົນ, ເມືອງທີ່ໃຫຍ່ ແມ່ນມີນັກກວດກາ 3 ຫາ 4 ຄົນ. ນັກກວດກາຂັ້ນ ເມືອງ ແມ່ນພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ ທີ່ມາຈາກ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ຫ້ອງການແຜນການເມືອງ. ນັກກວດກາ ຂັ້ນເມືອງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ເປັນເວລາ 2 ອາທິດ ຈາກຜູ້ ປະສານງານຂັ້ນສູນກາງ/ແຂວງ.

ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ທັງໝົດມີປະມານ 2,333 ຄົນ ເພື່ອລົງ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດຢູ່ພາກສະໜາມ. ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ແມ່ນ ພະນັກງານ ຈາກຂັ້ນເມືອງ ແລະ ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີຄູສອນ, ນັກສຶກສາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດທະຫານ ນໍາອີກ. ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກນັກກວດກາຂັ້ນເມືອງເປັນເວລາ 5 ວັນ.

3.6 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ

ບັນຊີລາຍຊື່ບ້ານ ໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ບັນດາແຂວງ ແລະ ບັນດາ ເມືອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດຢູ່ພາກສະໜາມ.

ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດຢູ່ພາກສະໜາມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ແຕ່ວັນທີ 28 ກຸມພາ ຫາ ວັນທີ 8 ເມສາ 2011. ໜ້າວຽກຂອງ ນັກເດີນສໍາຫຼວດຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ານມີຄືດັ່ງນີ້:

- ສໍາພາດນາຍບ້ານ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ລະດັບບ້ານ.
- ຈົດກ່າຍລາຍຊື່ຄົວເຮືອນທັງໝົດ ທີ່ມີໜ້າອາໄສຢູ່ແຕ່ລະ ບ້ານ.
- ສໍາພາດແຕ່ລະຄົວເຮືອນທັງໝົດ ເພື່ອແຍກວ່າຄົວເຮືອນໃດ ເປັນຄົວເຮືອນກະສິກໍາ.
- ສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ສະເພາະຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ຕາມມາດຖານ ຂອງຄໍາຕອບຂອງແຕ່ລະຄົວເຮືອນຕາມການເຈາະຈີ້ມ.
- ສໍາລັບບ້ານທີ່ຖືກຄິດເລືອກເປັນຕົວແທນ ໃຫ້ດໍາເນີນການຄິດ ເລືອກເອົາຄົວເຮືອນຕົວແທນ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນລະອຽດທີ່ ຕ້ອງການຕາມໃບສອບຖາມ.

3.7 ການປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ແບບສອບຖາມສໍາເລັດແລ້ວໄດ້ຖືກສົ່ງກັບພາກຫ້ອງການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເພື່ອປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນ. ການປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນ ມີລາຍລະ ອຽດດັ່ງນີ້: ກວດນັບ ແບບສອບຖາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ; ກວດແກ້ດ້ວຍມືເພື່ອເບິ່ງວ່າ ການຕື່ມແບບສອບຖາມຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່; ໃສ່ລະຫັດເຊັ່ນ: ລະຫັດຂອງພືດແຕ່ລະຊະນິດ; ປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າຄອມພິວເຕີ(ປ້ອນໂດຍໃຊ້ແປ້ນພິມ); ໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ກວດແກ້ຄວາມຜິດພາດ; ແລ້ວສັງລວມຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດເປັນຖານຂໍ້ມູນ ເພື່ອນໍາມາວິເຄາະ ແລະ ປຸງແຕ່ງໃນອັນຕໍ່ໄປ.

ແບບຟອມສອບຖາມທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສໍາຫຼວດ ແມ່ນມີປະມານ 1.2 ລ້ານແບບຟອມ, ຂະບວນການປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນໃຊ້ເວລາພິມຄວນຈຶ່ງສໍາເລັດ: ການກວດສອບ ແລະ ການໃສ່ລະຫັດຂໍ້ມູນດໍາເນີນແຕ່ເດືອນ 5-9/2011; ການປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດແຕ່ເດືອນ 6-12/2011; ແລະ ການກວດແກ້ຄວາມຜິດພາດຂອງຂໍ້ມູນເລີ່ມແຕ່ເດືອນ 8/2011-2/2012. ການຈັດຕາຕະລາງຂໍ້ມູນ ແມ່ນໄດ້ກະກຽມ ແລະ ສໍາເລັດໃນຊ່ວງເດືອນ 4/2012.

3.8 ການນໍາສະເໜີຂໍ້ມູນບົດລາຍງານຂອງການສໍາຫຼວດ.

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ນໍາສະເໜີ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງອົງປະກອບທັງໝົດຈາກການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕາຕະລາງຈາກຄົວເຮືອນ ແລະ ຄົວເຮືອນຕົວແທນກະສິກໍາ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຕາຕະລາງຂໍ້ມູນອັນບ້ານ. ຜົນການວິໄຈຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ພາກທີ 1 (ສໍາຫຼວດທຸກຄົວເຮືອນ ແລະ ຄົວເຮືອນຕົວແທນກະສິກໍາ) ແລະ ພາກທີ 2 (ຂໍ້ມູນອັນບ້ານ)

ຂໍ້ມູນຕາຕະລາງຄົວເຮືອນຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ມາຈາກຄົວເຮືອນຕົວແທນກະສິກໍາ ບັນທຶກຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດອົງປະກອບຂອງຄົວເຮືອນເຂົ້າໃນບາງຕາຕະລາງໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ຕາຕະລາງສະແດງ ໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນຂອງແຕ່ລະແຂວງ.

ຕາຕະລາງອັນບ້ານ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ແມ່ນໃຫ້ເຫັນຄຸນລັກສະນະຂອງບ້ານ ເປັນຕົ້ນຕໍ ແມ່ນຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດຂອງບ້ານໃນແຕ່ລະແຂວງ, ລັກສະນະລວມປະເພດຂອງບ້ານ (ຕົວເມືອງ, ເຂດຊົນນະບົດມີເສັ້ນທາງ, ເຂດຊົນນະບົດບໍ່ມີເສັ້ນ ທາງ) ແລະ ປະເພດດິນ (ເຂດຫົງຜຽງ, ເຂດພູຜຽງ, ເຂດພູດອຍ ແລະ ເຂດປະສົມຕາມປະເພດດິນ). ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນຖານໂຄງລ່າງທົ່ວໄປ ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຈໍານວນບ້ານ ທັງໝົດ. ຂໍ້ມູນ

ດ້ານກະສິກໍາ ແມ່ນສະແດງ ໃຫ້ເຫັນສະເພາະແຕ່ ບ້ານທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດເທົ່ານັ້ນ.

ຍັງມີຂໍ້ມູນລະອຽດທີ່ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຢູ່ໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດຕອບສະໜອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ເພື່ອໝູນໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ.

3.9 ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາສັບທີ່ໃຊ້ໃນບົດລາຍງານ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄົວເຮືອນ ແລະ ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ

ຄົວເຮືອນ ແມ່ ຄື ໜຶ່ງ ຫລື ຫຼາຍຄົ ອາໄສ ແລະ ຢູ່ຮ່ວມກັນ ເປັນ ຫຼື ກ, ຈັດແຈງຊອກຫາອາຫານ ຮ່ວມກັນ , ໃຊ້ສອຍສິ່ງຂອງທີ່ຈໍາເປັນ ຮ່ວມກັນ ແລະ ເຮັດກິດຈະກໍາເຄື່ອ ໄຫວຮ່ວມກັນ ໃ ຊີວິດປະຈໍາວັນ. ປົກກະຕິແລ້ວຄົວເຮືອນປະກອບດ້ວຍບຸກຄົນທີ່ມີລາຍຊື່ໃນປື້ມ ສໍາມະໂນຄົວ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄົວເຮືອນປະກອບດ້ວຍ: ຍາດຕິຜົນອງເຊັ່ນ: ຜົວ, ເມຍ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ພໍ່ແມ່, ແຕ່ບາງຄັ້ງຍັງລວມມີຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຍາດຕິຜົນອງເຊັ່ນ: ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຫລື ຄົນງານທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ນໍາ. ຄົວເຮືອນລວມໝູ່ຈະບໍ່ໄດ້ຈັດກ່າຍເຂົ້າໃນການສໍາຫຼວດເຊັ່ນ: ຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ພັກລວມຂອງລັດ, ໂຮງງານ, ໂຮງຮຽນ, ວັດ, ໂຮງໝໍ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແມ່ນຄົວເຮືອນທີ່ມີມາດຖານດັ່ງນີ້:

- ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ແມ່ນຄົວເຮືອນທີ່ທໍາການຜະລິດຢ່າງໜ້ອຍ 0,02 ເຮັກຕາ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ 200 m² ຂຶ້ນໄປ ໃນລະດູຝົນປີ 2010 ແລະ ລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11; ຫຼື
- ຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ລ້ຽງສັດເຊັ່ນ: ງົວ ຫຼື ຄວາຍ 2 ໂຕ, ໝູ, ແກະ ແລະ ແບ້ 5 ໂຕຂຶ້ນໄປ, ສັດປີກ 20 ໂຕຂຶ້ນໄປ; ຫຼື
- ລ້ຽງສັດອື່ນໆ ໃນໄລຍະເວລາເດີນສໍາຫຼວດ; ຫຼື
- ມີການລ້ຽງປາ ໃນໄລຍະເວລາເດີນສໍາຫຼວດ.

ດິນຜະລິດກະສິກໍາ ແມ່ນດິນທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາລັບປູກພືດລົ້ມລູກ ຫລື ພືດຍືນຕົ້ນຊະນິດຕ່າງໆ ຢູ່ໃນລະດູຝົນປີ 2010 ຫລື ລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11, ຫຼື ດິນປະເປັນເຮື້ອຊົ່ວຄາວ ຢູ່ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ.

ດິນບຸກເບີກ ໝາຍຄວາມວ່າ ໄດ້ມີການດໍາເນີນການປູກພືດ ຫຼື ເຮັດກິດຈະກໍາຕ່າງໆ ໃນດິນຕອນນັ້ນ. ສະຫຼຸບແລ້ວ ແມ່ນດິນທີ່ຄົວເຮືອນພວມດໍາເນີນການປູກພືດ ຫຼື ເຮັດກິດຈະກໍາກະສິກໍາຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມເອົາດິນທີ່ເປັນຂອງດິນເອງ, ດິນທີ່ເຊົ່າຄົນອື່ນ ແລະ ດິນທີ່ຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດລ້າ. ແຕ່ບໍ່ໄດ້ ລວມເອົາດິນຂອງຕົນເອງທີ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າເພື່ອເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ. ຄົວເຮືອນກະສິກໍາສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີດິນ, ແຕ່ມີຈໍານວນໜ້ອຍ ທີ່ລ້ຽງສັດ ໂດຍບໍ່ແມ່ນດິນຂອງຕົນເອງ. ການຄອບຄອງທີ່ດິນ ແມ່ນໝາຍເຖິງ ຄົວເຮືອນ

ກະສິກໍາ ທີ່ມີດິນບາງຈໍານວນ. ການຄອບຄອງສັດລ້ຽງ ແມ່ນລົວ ເຮືອນກະສິກໍາ ທີ່ບໍ່ມີການຄອບຄອງທີ່ດິນ.

ເນື້ອທີ່ຄອບຄອງ ແມ່ນເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ນອກກະສິກໍາ ທັງໝົດ ທີ່ດໍາເນີນປະຕິບັດໂດຍ ຄົວເຮືອນກະສິກໍາ. ດິນນອກ ກະສິກໍາ ແມ່ນກວມເອົາ ດິນປ່າໄມ້, ໝອງປາ, ດິນຫຼັງຫຍ້າ ແລະ ດິນເປົ່າຫວ່າງ. ການຄອບຄອງສັດລ້ຽງ ແມ່ນບໍ່ມີເນື້ອທີ່ຄອບຄອງ.

ຕອນດິນ ແມ່ນສ່ວນຂອງດິນທີ່ປົກຫຸ້ມດ້ວຍດິນ, ນໍ້າ, ປ່າໄມ້, ເສັ້ນທາງ ແລະ ອື່ນໆ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ປະກອບເປັນດິນໃນການຄອບຄອງ ຕອນດິນ. ອາດຈະມີການຄອບຄອງຕອນດິນ 1 ຕອນ ຫຼື ຫຼາຍຕອນ.

ຖານະຂອງດິນ ແມ່ນດິນດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນ ຫຼື ບໍ່ເປັນຂອງ ດິນເອງ, ເຊົ່າ ຫຼື ຈັດການນໍາໃຊ້ພື້ນຖານອື່ນອີ່ນ.

ດິນຂອງຕົນເອງ ໝາຍເຖິງ ການເປັນກໍານະສິດຂອງຕົນເອງ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຄ້າຍຄືຂອງຕົນເອງເຊັ່ນ: ນໍາໃຊ້ມາຫຼາຍ ປີ ຫຼື ນໍາໃຊ້ຕະຫຼອດການ ຫຼື ສໍາປະທານດິນແບບຍາວນານ ຫຼື ດິນ ອະນຸຍາດໃຫ້ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃດໆ.

ດິນເຊົ່າ ໝາຍເຖິງການເຊົ່າດິນຂອງຄົນອື່ນປົກກະຕິມີການ ກໍານົດໄລຍະເວລາທົດແທນດ້ວຍເງິນ, ເປັນວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼື ຕອບ ແທນດ້ວຍແຮງງານ. ດິນອື່ນໆ ລວມດິນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປູກຝັງ, ຢືມດິນຂອງຜູ້ອື່ນໆ. ຄົວເຮືອນໜຶ່ງອາດຈະມີຫຼາຍຖານະຂອງການ ຄອບຄອງ.

ການນໍາໃຊ້ດິນ ແມ່ນການນໍາໃຊ້ດິນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ ໃນ ລະຫວ່າງລະດູຝົນ ປີ 2010 ແລະ ລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11. ບອກທີ່ມີການປູກປັນກັນທັງພືດລົ້ມລຸກ ແລະ ພືດຍືນ ຕົ້ນ ໃຫ້ຖືອີ່ອາອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດທີ່ກວມເອົາສ່ວນ ໃຫຍ່ເປັນບ່ອນອີງໃນການກໍານົດການນໍາໃຊ້ດິນ, ລະດູຝົນດິນຢູ່ໄດ້ ນໍ້າບໍ່ສາມາດປູກໄດ້ ແຕ່ສາມາດປູກພືດໄດ້ໃນລະດູແລ້ງ, ໃຫ້ຖືເປັນ ການປູກພືດລົ້ມລຸກ.

ດິນປູກຝັງ ແມ່ນດິນທີ່ໄດ້ບຸກເບີກມາແລ້ວ ແລະ ສາມາດປູກພືດ ໄດ້ຕະຫຼອດ. ດິນປູກຝັງກວມເອົາດິນທີ່ປູກພືດໃນປີ 2010 ຫຼື ປູກ ພືດລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11, ລວມເອົາດິນປະເປັນເຮື້ອ ຊົ່ວຄາວ. ດິນປູກຝັງບໍ່ນັບເອົາດິນປູກພືດຍືນຕົ້ນ

ດິນເຮື້ອ ແມ່ນດິນທໍາມະດານໍາໃຊ້ປູກພືດລົ້ມລຸກ, ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ ປູກພືດໃນລະດູຝົນປີ 2010 ແລະ ລະດູແລ້ງ ສົກປີ 2010/11. ຖ້າດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດການຜະລິດແຕ່ 5 ປີ ລົງມາ ແມ່ນບໍ່ຖືວ່າເປັນດິນ ເຮື້ອ. ດິນປູກພືດໝູນວຽນ 2-3 ປີເທື່ອໜຶ່ງແມ່ນດິນປະເປັນເຮື້ອ. ດິນປະຖິ້ມບໍ່ເຮັດການຜະລິດຂອງການເຮັດໄຮບໍ່ຖືວ່າເປັນດິນເຮື້ອ.

ພືດລົ້ມລຸກ ແມ່ນພືດຮອບວຽນທີ່ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 1 ປີ. ດິນນໍາ ໃຊ້ປູກພືດລົ້ມລຸກ ແມ່ນອີງຕາມພືດລົ້ມລຸກທີ່ປູກໃສ່ດິນໃນໄລຍະອ້າງ ອີງຂອງການສໍາຫຼວດໃນປີ, ເນື້ອທີ່ປູກພືດລົ້ມລຸກ ແມ່ນອີງໃສ່ເນື້ອທີ່ ທັງໝົດຂອງການປູກພືດດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະອ້າງອີງຂອງການສໍາ ຫຼວດໃນປີ. ທັງສອງແນວຄວາມຄິດແມ່ນມີຄວາມໝາຍບໍ່ຄືກັນ: ເນື້ອທີ່ປູກພືດລົ້ມລຸກຕ້ອງມີຄ່າໃຫຍ່ກວ່າດິນນໍາໃຊ້ປູກພືດລົ້ມລຸກ ຍ້ອນວ່າໄດ້ປູກ 2 ເທື່ອຕໍ່ປີ. ສໍາລັບການປູກພືດປະສົມປະສານໝາຍ

ເຖິງປູກພືດພ້ອມກັນໃນພື້ນທີ່ນັ້ນອາດຈະປູກສະຫຼັບ ຫຼື ສັບຫວ່າງຜົນ ບວກຂອງເນື້ອທີ່ແຕ່ລະຊະນິດພືດແມ່ນເທົ່າກັບເນື້ອທີ່ດິນພື້ນທີ່ນັ້ນ.

ການປູກພືດສະເພາະຂອງແຕ່ລະດູການໝາຍເຖິງສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ປູກ ພືດໄລຍະເວລາໃດຂອງລະດູການນັ້ນ. ເນື້ອທີ່ພືດແມ່ນອີງໃສ່ເນື້ອທີ່ ປູກບໍ່ແມ່ນເນື້ອທີ່ເກັບກ່ຽວ. ພືດລົ້ມລຸກບໍ່ໄດ້ປູກເປັນລະບົບລະບຽບ ຫຼື ບໍ່ສາມາດກໍານົດ ຫຼື ວັດແທກເນື້ອທີ່ບໍ່ໄດ້ ຫຼື ປູກໃນເນື້ອທີ່ຕໍ່າ ກວ່າ 100 ມ². ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາໃນເນື້ອທີ່ປູກພືດ ແຕ່ລວມເອົາຈໍາ ນວນຜູ້ປູກພືດ.

ຂໍ້ມູນເຂົ້າ ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຕາມລະດູການ, ປະເພດດິນ, ແນວພັນເຂົ້າທີ່ປູກ ແລະ ຊະນິດເຂົ້າທີ່ປູກ. ປະເພດດິນ ອີງໃສ່ວ່າ ເປັນດິນນາ ຫຼື ດິນຄ້ອຍຊັນລວມທັງໄຮ. ເຂົ້າທີ່ປູກເຂດຄ້ອຍຊັນ ແມ່ນປະເພດເຂົ້າທີ່ປູກບໍ່ອາໄສນໍ້າອັງເປັນຫຼັກ, ລວມເອົາທັງໄຮ. ປະເພດແນວພັນ ອີງຕາມການນໍາໃຊ້ ແນວພັນພື້ນເມືອງ ຫຼື ແນວ ພັນປັບປຸງ. ແນວພັນປັບປຸງແມ່ນປະເພດແນວພັນທີ່ ກະຊວງກະສິ ກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮັບຮອງເປັນແນວພັນທີ່ໃຫ້ຜະລິດຕະພາບສູງ ຫຼື ແນວພັນທີ່ມາຈາກປະເທດໄກ້ຄຽງ ຫຼື ຈາກແຫຼ່ງອື່ນ.

ຊະນິດເຂົ້າ ອີງໃສ່ເປັນເຂົ້າໜຽວ ຫຼື ເຂົ້າຈ້າວ. ອາຍຸແນວ ພັນເຂົ້າ ອີງໃສ່ໄລຍະເວລາການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເຂົ້າ: ເຂົ້າ ອາຍຸສັ້ນ 3 ເດືອນ, ເຂົ້າອາຍຸກາງ 4 ເດືອນ ແລະ ເຂົ້າອາຍຸຍາວ 5 ເດືອນ.

ພືດຍືນຕົ້ນ ແມ່ນພືດທີ່ມີອາຍຸຮອບວຽນເກີນ 1 ປີຂຶ້ນໄປ, ເປັນ ຕົ້ນ: ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ແກ່ນ, ກ້ວຍ, ກາຝາ, ຊາ ແລະ ໝາກແຫງ່. ຂໍ້ ມູນກ່ຽວກັບພືດຍືນຕົ້ນ ອີງໃສ່ພືດທີ່ມີຕົວຈິງໃນນີ້ເດີນສໍາຫຼວດ. ພືດ ຍືນຕົ້ນປູກໄດ້ທັງ 2 ລັກສະນະຄື: ປູກເປັນລະບຽບ ແລະ ປູກກະ ແຈກກະຈາຍ.

ດິນຫຼັງຫຍ້າ ແມ່ນດິນສໍາລັບປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດ, ລວມເອົາທົ່ງ ຫຍ້າທໍາມະຊາດ, ຫຼັງຫຍ້າປູກ ແລະ ເປັນຫຼັງຫຍ້າຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ແມ່ນອີງຕາມຂໍ້ມູນມີເດີນສໍາຫຼວດ.

ດິນປ່າໄມ້ ລວມເອົາປ່າໄມ້ທໍາມະຊາດ ແລະ ໄມ້ປູກ ເຊິ່ງຈະ ເປັນໄມ້ທ່ອນ, ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ຫຼື ປ່າປ້ອງກັນ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກ ການສໍາຫຼວດມີ 2 ປະເພດ: ຂໍ້ມູນດິນປ່າໄມ້ທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຂໍ້ມູນດິນປ່າໄມ້ທີ່ເປັນຂອງລັດ ທີ່ຄົວເຮືອນໄດ້ນໍາໃຊ້. ດິນປ່າ ໄມ້ທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງອາດຈະນໍາໃຊ້ເພື່ອສ້າງເສດຖະກິດ ຫຼື ສົ່ງ ເສີມສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນ.

ດິນອື່ນໆ ລວມເອົາດິນໃຕ້ນໍ້າ, ດິນປູກສ້າງ ຫຼື ຖະໜົນ ຫົນທາງ, ດິນທາມ, ແລະ ດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ປູກຝັງ.

ຮອບວຽນຂອງການປູກພືດ ແມ່ນຜົນບວກຂອງເນື້ອທີ່ປູກ ພືດ ລົ້ມລຸກທັງໝົດ ຫານໃຫ້ ເນື້ອທີ່ດິນປູກຝັງ, ສະແດງເປັນ ເປີເຊັນ. ຕົວຢ່າງ: ມີດິນປູກຝັງ 1 ເຮັກຕາ, ໃນລະດູຝົນປູກພືດ 1 ເຮັກຕາ ແລະ ລະດູແລ້ງປູກພູຜຽງ 0.5 ເຮັກຕາ ຮອບວຽນຂອງການປູກ ແມ່ນ 150%.

ສັດລ້ຽງ ອີງຕາມຈໍານວນສັດລ້ຽງແລະ ສັດປົກ ທີ່ລ້ຽງເພື່ອ ຈຸດປະສົງຂອງກະສິກໍາ. ການລ້ຽງສັດ ໝາຍເຖິງຄວາມ ຮັບຜິດ

ຊອບຂັ້ນຜືນຖານສໍາລັບການເບິ່ງແຍງດູແລສັດລ້ຽງໄລຍະຍາວ ແລະ ສາມາດຕັດສິນບັນຫາການນໍາໃຊ້ຕ່າງໆໃນແຕ່ລະມື້. ຈໍານວນສັດລ້ຽງໝາຍເຖິງສັດລ້ຽງປະເພດຕ່າງໆທີ່ມີຕົວຈິງໃນມື້ເດີນສໍາຫຼວດ ຈໍານວນສະເລ່ຍຕໍ່ຄົວເຮືອນ ໝາຍເຖິງຄົວເຮືອນມີສັດສະເລ່ຍແຕ່ລະປະເພດຈັກໂຕບໍ່ໝາຍເຖິງສະເລ່ຍຈໍານວນສັດຂອງຄົວເຮືອນ.

ການສັກຢາວັກຊີນ ໝາຍເຖິງການຈັດການຄວບຄຸມ ຫຼື ກໍາຈັດໂລກລະບາດໃນໄລຍະເວລາອາຍຸອີງ ສຶກປີ 2010/11. ການສັກຢາວັກຊີນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນມີການສັກພຽງແຕ່ຈໍານວນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສັກບໍ່ຄືບໍ່ຈໍານວນມື້.

ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງກິນຈັກກະສິກໍາ ອີງໃສ່ການນໍາໃຊ້ກິນຈັກເຂົ້າໃນວຽກງານ ກະສິກໍາ ຊ່ວງໄລຍະເວລາປີອາຍຸອີງ ບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງກິນຈັກດັ່ງກ່າວເປັນຂອງຕົນເອງຫຼືບໍ່. ກິນຈັກໝາຍເຖິງອຸປະກອນການກະເສດທີ່ໃຊ້ງານດ້ວຍໄຟຟ້າ, ນໍ້າມັນ, ໝໍ້ໄຟ, ລົມ ຫຼື ແຮງດັນນໍ້າ, ໝາຍຄວາມວ່າອຸປະກອນດັ່ງກ່າວນໍາໃຊ້ເຄື່ອງກິນໄກເຊັ່ນ: ລົດແກ່ໄຖ. ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາອຸປະກອນນໍາໃຊ້ແຮງງານຄົນ ຫຼື ແຮງງານສັດບັນຊາເຄື່ອງເຊັ່ນ: ຄວາຍແກ່ໄຖ ແລະ ເຄື່ອງສິດຢາດ້ວຍມື. ຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຜູ້ຄອບຄອງເຄື່ອງກິນຈັກກະສິກໍາ.

ຝຸ່ນ(ປຸຍ) ເປັນການສະໜອງທາດບໍາລຸງໃຫ້ແກ່ພືດ, ແລະ ແຍກ ເປັນທາດເຄມີ ແລະ ຊີວະພາບ, ຝຸ່ນປະກອບມີທາດບໍາລຸງລ້ຽງ 3 ທາດຕົ້ນຕໍ ຄື: N, P₂O₅ ແລະ K₂O. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຝຸ່ນແມ່ນອີງໃສ່ການນໍາໃຊ້ຢູ່ໃນຊ່ວງປີອາຍຸອີງ. ຝຸ່ນເຄມີ ແມ່ນຝຸ່ນທີ່ໄດ້ມາຈາກວັດສະດຸທີ່ບໍ່ແມ່ນທາດຊີວະພາບ ໂດຍຜ່ານການປຸງແຕ່ງທາງອຸດສາຫະກໍາ. ຝຸ່ນຊີວະພາບ ແມ່ນຝຸ່ນທີ່ໄດ້ຈາກພືດປຸງແຕ່ງ ຫຼື ສວນປະກອບຂອງສັດ ຫຼື ວັດຖຸແຮ່ທາດ (ເຊັ່ນ ປູນຂາວ, ຫີນ ຫຼື ຝິດສະຝ). ໃນນັ້ນ ແມ່ນລວມເອົາມູນສັດ.

ຢາປາບສັດຕູພືດ ແມ່ນບັນດາວັດຖຸທາດທີ່ມີເປົ້າໝາຍໃຊ້ໄວ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ, ຄວບຄຸມ ຫຼື ກໍາຈັດສັດຕູພືດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພືດ ແລະ ສັດ, ລວມມີ ຢາຂາແມງໄມ້, ຢາຂາຫຍາ, ຢາຂາເຊື້ອ, ຢາຂ້າໝູ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຢາປາບສັດຕູພືດ ແມ່ນອີງໃສ່ການນໍາໃຊ້ໃນຊ່ວງໄລຍະປີອາຍຸອີງ.

ສິນເຊື້ອກະສິກໍາ ແມ່ນໝາຍເຖິງການກູ້ຢືມເງິນທຸກປະເພດ ທີ່ໄດ້ຮັບມາເພື່ອເຮັດກະສິກໍາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກໍາ ການປູກພືດ, ການລ້ຽງສັດ ຫຼື ການລ້ຽງສັດນໍ້າ. ໃນນີ້ແມ່ນ ລວມເອົາສິນເຊື້ອເພື່ອ ຊື້ປັດໃຈການປູກພືດ ແລະ ປັດໃຈການລ້ຽງສັດ, ການກໍ່ສ້າງອາຄານເພື່ອການເຮັດກະສິກໍາ ແລະ ຊື້ເຄື່ອງກິນຈັກກະສິກໍາ. ໃນການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ, ຄໍາວ່າ "ສິນເຊື້ອ" ແມ່ນຄົວເຮືອນທີ່ມີສິນ ຢູ່ໃນຊ່ວງມີການສໍາຫຼວດ; ຄົວເຮືອນດັ່ງກ່າວ ຍັງເປັນໜຶ່ງເຮືອນກູ້.

ຂະໜາດຄົວເຮືອນ ແມ່ນຈໍານວນຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຄົວເຮືອນນັ້ນໆເປັນປົກກະຕິ. ຜູ້ຜະລິດກະສິກໍາ ແມ່ນໝາຍເຖິງ ຈໍານວນສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດກະສິກໍາ.

ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກປົກກະຕິໃນການສ້າງເສດຖະກິດຄົວເຮືອນ ຊ່ວງໄລຍະສຶກປີ 2010/11. ເຮັດວຽກຮັບຈ້າງທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ, ເຮັດກະສິກໍາຂອງຄອບຄົວ, ເຮັດທຸລະກິດຄອບຄົວ ຫຼື ຂອງຄົນອື່ນ. ບຸກຄົນທີ່ເປັນນັກຮຽນ, ຫວ່າງງານ, ເຮັດວຽກໃນບ້ານ, ບໍານານ ຫຼື ເຖົ້າແກ່ ຫຼື ເຈັບປ່ວຍບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກ ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນຈໍາພວກທີ່ບໍ່ເຮັດວຽກ.

ລູກຈ້າງ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ; ໝາຍເຖິງເຮັດວຽກໃນອາຊີບທີ່ໄດ້ຮັບການຈ່າຍຄ່າຈ້າງ ທີ່ເປັນເງິນ ຫຼື ໃນຮູບແບບອື່ນໆ. ລູກຈ້າງໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ເຮັດວຽກກະສິກໍາ.

ອາຊີບຕົ້ນຕໍ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ ໃນການເຮັດວຽກກະສິກໍາຕົ້ນຕໍ. ການເຮັດວຽກກະສິກໍາ ແມ່ນໝາຍເຖິງ ອາຊີບຕົ້ນຕໍຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນລູກຈ້າງໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ຫຼື ເຮັດວຽກກະສິກໍາຂອງຄອບຄົວ.

ໃນການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ສຶກປີ 2010/11, ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກໍາ ແມ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກປົກກະຕິ ແລະ ການເຮັດວຽກສໍາຮອງ. ເພາະສະນັ້ນ, ສະມາຊິກຄົວເຮືອນ ສາມາດມີອາຊີບຕົ້ນຕໍ ທີ່ບ່ອນໃນຜືນທີ່ກະສິກໍາຂອງຄອບຄົວ ແຕ່ອາດຈະເຮັດວຽກຜືນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃນຊ່ວງທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການແຮງງານສູງ ແລະ ເປັນວຽກສໍາຮອງ.

ແຮງງານຂ້າງນອກ ໝາຍເຖິງການການນໍາໃຊ້ແຮງງານຂອງບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນມາເຮັດວຽກ ກະສິກໍາຂອງຕົນ ໃນຊ່ວງໄລຍະປີອາຍຸອີງ. ຮູບແບບການຈ່າຍຄ່າຈ້າງ ແມ່ນໝາຍເຖິງວິທີການຈ່າຍຄ່າຈ້າງໃຫ້ແຮງງານຂ້າງນອກ.

ການລ້ຽງສັດນໍ້າ ແມ່ນການລ້ຽງປາແບບກັກຂັງ, ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບການຫາປາຕາມທໍາມະຊາດໃນແມ່ນໍ້າລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ໝອງ... ຂໍ້ມູນການລ້ຽງປາອີງໃສ່ຮູບແບບການລ້ຽງຕົວຈິງໃນມື້ເດີນສໍາຫຼວດ. ການຫາປາ ແມ່ນການຫາປາຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆໃນຊ່ວງໄລຍະປີອາຍຸອີງ.

ຂໍ້ມູນຂອງບ້ານ

ເປີເຊັນຂອງຈໍານວນບ້ານທັງໝົດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ຖິ່ນທໍາອິດຂອງຕາຕະລາງຂອງ A2.1. ຊຶ່ງເປີເຊັນຂອງບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າອີງໃສ່ເປີເຊັນທັງໝົດຂອງບ້ານທີ່ຢູ່ໃນແຕ່ລະແຂວງ. ບໍ່ແມ່ນເປີເຊັນຂອງຈໍານວນບ້ານທີ່ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ ອີງໃສ່ເປີເຊັນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ຂໍ້ມູນໂຄງລ່າງຜືນຖານ ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນອີງໃສ່ໂຄງລ່າງຜືນຖານ ຫຼື ການບໍລິການຂອງປະເພດບ້ານ ຫຼື ປະຊາຊົນໃນບ້ານສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້.

ປະເພດບ້ານ (ຕົວເມືອງ; ຊົນນະບົດທີ່ມີເສັ້ນທາງ; ຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງ) ແມ່ນອີງໃສ່ນິຍາມຂອງກົມສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ ກໍານົດໂດຍອີງຕາມການບໍລິການທີ່ເຂົ້າເຖິງບ້ານ ທີ່ມີ (ເສັ້ນທາງ, ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ ແລະ ການບໍລິການສາທາລະນະສູງ).

ປະເພດດິນ (ທົ່ງພຽງ; ພູດອຍ; ພູພຽງ; ດິນປະສົມ) ແມ່ນ ອີງຕາມການປະເມີນຂອງນາຍບ້ານກ່ຽວກັບສະພາບດິນຢູ່ພາຍໃນ ບ້ານ. ມີ 31 ບ້ານເທົ່ານັ້ນໄດ້ລາຍງານວ່າ ແມ່ນປະເພດດິນປະສົມ ແລະ ບ້ານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ລວມເຂົ້າກັບພູພຽງ.

ໂຮງຮຽນປະຖົມທີ່ໃຊ້ເວລາຍາວຕໍ່າກວ່າ 1 ຊົ່ວໂມງ
ໝາຍຄວາມວ່າ:

- ມີໂຮງຮຽນປະຖົມຢູ່ພາຍໃນບ້ານ; ຫຼື ບໍ່ມີໂຮງຮຽນ ປະຖົມຢູ່ພາຍໃນບ້ານ, ແຕ່ມີໂຮງຮຽນປະຖົມທີ່ສາມາດ ຍ່າງຈາກບ້ານໄປຫາໂຮງຮຽນພາຍໃນ 1 ຊົ່ວໂມງ.

ສຸກສາລາ ແລະ ໂຮງໝໍທີ່ໃຊ້ເວລາຍາວຕໍ່າກວ່າ 2 ຊົ່ວໂມງ.
ໝາຍຄວາມວ່າ:

- ມີສຸກສາລາ ຫຼື ໂຮງໝໍຢູ່ພາຍໃນບ້ານ; ຫຼືບໍ່ມີສຸກສາລາ ຫຼື ໂຮງໝໍຢູ່ພາຍໃນບ້ານ, ແຕ່ມີສຸກສາລາ ຫຼື ໂຮງໝໍທີ່ ສາມາດຍ່າງໄປຫາໄດ້ພາຍໃນ 2 ຊົ່ວໂມງ.

ນ້ຳສະອາດ ແມ່ນບ້ານທີ່ມີນ້ຳປະປາ ຫຼື ນ້ຳສ້າງທີ່ມີຝາປິດ ຫຼື ນ້ຳບາດານ.

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ ຈາກການປະເມີນສະພາບ ໂດຍລວມຂອງນາຍບ້ານ.

ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະເບີດບັ້ນແຕກ ແມ່ນດິນກະສິກຳ ຍັງເຮັດການຜະລິດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ມີລະເບີດ ບັ້ນແຕກຕົກຄ້າງຢູ່ກໍ່ຕາມ.

ການເຊື່ອມຄຸນຂອງດິນ ໝາຍເຖິງການຫຼຸດລົງດ້ານຄຸນນະພາບ ຂອງດິນເຊັ່ນ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ແລະ ການສູນເສຍຄວາມ ອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ. ຂໍ້ມູນເລົ່ານີ້ໄດ້ຈາກການປະເມີນໂດຍລວມ ຂອງນາຍບ້ານ.

ໄຮ່ໝູນວຽນ ແລະ ໄຮ່ເລື່ອນລອຍ ໝາຍເຖິງການຜະລິດກະສິ ກຳ ຢູ່ໃນທີ່ດິນຕອນໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ຫຼື ຫລາຍປີກ່ອນທີ່ ຈະປະຖິ້ມໄວ້. ການເຮັດໄຮ່ໝູນວຽນ, ການປູກຝັງບົນຜືນຖານການ ໝູນວຽນກັນກໍ່ຄື ດິນຈະຖືກປະປາ 2-3 ປີ ເພື່ອໃຫ້ກັບຄືນສະພາບ ຄວາມອຸດົມສົມບູນກ່ອນ ແລ້ວກັບມາເຮັດການ ປູກຝັງອີກ. ໄຮ່ ເລື່ອນລອຍ, ແມ່ນດິນທີ່ເຮັດການປູກຝັງແລ້ວຈະຖືກປະຖິ້ມໄປຢ່າງ ຖາວອນ.

ການປະເມີນສະພາບດິນຝ້າອາກາດ, ອີງຕາມການປະເມີນການ ປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຝ້າອາກາດຂອງນາຍບ້ານກ່ຽວກັບ 3 ບັນຫາຄື: (i) ປະລິມານນ້ຳຝົນໃນ 2-3 ປີຜ່ານມາທຽບໃສ່ປີ ປີກະຕິ; (ii) ປະລິມານນ້ຳຝົນໃນປີ 2010 ທຽບໃສ່ ປີປີກະຕິ; (iii) ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຝົນໃນຊ່ວງ 2-3 ປີທີ່ຜ່ານມາທຽບໃສ່ ປີປີກະຕິ. ປີກະຕິ ແມ່ນມີສະພາບປີກະຕິໃນ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາ.

3.10 ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕອບຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບ.

ອົງປະກອບບ້ານ ໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຈຳນວນທັງໝົດ 8,662 ບ້ານ ໃນທົ່ວປະເທດ ໃນນັ້ນ, ຫລາຍກວ່າ 99% ໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນໝົດ

ທຸກໆລາຍການ ແລະ ມີ 1 % ຂອງຈຳນວນບ້ານທີ່ບໍ່ໄດ້ລາຍງານ.

ອົງປະກອບຄົວເຮືອນ, ໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄົວເຮືອນທັງໝົດມີຈຳ ນວນ 8,662 ບ້ານ ໃນທົ່ວປະເທດ, ໃນນັ້ນ ມີແບບສອບຖາມບໍ່ ຖືກຕ້ອງ ຈຳນວນ 6,030 ແບບຟອມ. ຊຶ່ງກວມເອົາ 0.6% ບໍ່ມີຄຳ ຕອບ.

ອົງປະກອບຄົວເຮືອນຕົວແທນກະສິກຳ, ມີ 29 ຄົວເຮືອນ ບໍ່ ໄດ້ເກັບກຳ ຊຶ່ງກວມເອົາ 0.1%. ບໍ່ມີຄຳຕອບ.

ທັງ 2 ອົງປະກອບຄົວເຮືອນ ແລະ ອົງປະກອບຄົວເຮືອນຕົວ ແທນກະສິກຳ, ມີບາງຄົວເຮືອນຕອບຄຳຖາມບໍ່ໝົດ. ລາຍການຂໍ້ມູນ ທັງໝົດໄດ້ຕອບຄຳຖາມ 95%. ສ່ວນບາງລາຍການຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ໄດ້ ຕອບ, ແມ່ນໄດ້ຄຳນວນຈາກຄົວເຮືອນໃກ້ຄຽງ. ຊຶ່ງລາຍການ ດັ່ງກ່າວມີຈຳນວນນ້ອຍ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນຂອງການສຳຫຼວດ.

3.11 ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຂໍ້ມູນ.

ຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດ ຈາກອົງປະກອບຄົວເຮືອນຕົວແທນ ອີງ ໃສ່ຕົວແທນ ແລະ ຂຶ້ນກັບຄຳຜິດດຽວເພາະວ່າ ການອອກແບບ ການວາງແຜນຂອງການຄັດເລືອກແບບຕົວແທນໃນລະດັບຂັ້ນ ແຂວງ ແລະ ລະດັບຊາດ ມີຄຳຜິດດຽວຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ. ສະນັ້ນ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດສະຖິຕິກະສິກຳ ຈະບໍ່ຄືກັນກັບ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນໆ.

- ການສຳຫລວດກວມ ເອົາສະເພາະແຕ່ຄົວເຮືອນເທົ່ານັ້ນ. ຝືດ ທີ່ປູກ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງບໍລິສັດເອກະຊົນ, ຂອງລັດ, ສະຫະ ກອນ ແລະ ອື່ນໆ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວມເຂົ້າໃນການສຳຫລວດຄັ້ງນີ້.
- ຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫລວດຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນອີງໃສ່ການນຳໃຊ້ທີ່ ດິນ ຫຼື ການລ້ຽງສັດ ໂດຍຖືເອົາຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ແຂວງ ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງຂອງດິນກະສິກຳ ຫຼື ສັດລ້ຽງທີ່ຢູ່ພາຍ ໃນແຂວງ, ຂໍ້ມູນສະຖິຕິກະສິກຳອື່ນໆ ທີ່ມີໃນສປປລາວແມ່ນ ອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງຂອງດິນ ຫຼື ການລ້ຽງສັດພາຍໃນແຂວງ ບັນຫານີ້ ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ສຳຄັນໃນເຂດຜືນທີ່ຕົວເມືອງໃຫຍ່.
- ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ໃນການສຳຫລວດ ແມ່ນໄດ້ຈັດນັບເອົາຄົວ ເຮືອນ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ດິນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ 0.02 ຣຕ ຂຶ້ນ ໄປ ສ່ວນເນື້ອທີ່ ຕ່ຳກວ່າ 0.02 ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຈັດນັບເຂົ້າ ແລະ ເນື້ອທີ່ ຕ່ຳກວ່າ 0.02 ແມ່ນໜ້ອຍຫຼາຍ ບໍ່ສາມາດເປັນຜົນ ກະທົບຕໍ່ການສຳຫລວດໃນຄັ້ງນີ້.
- ການສຳຫລວດສັດລ້ຽງ ແມ່ນຈັດນັບເອົາຈຳນວນສັດຂອງຄົວ ເຮືອນທີ່ມີໃນນີ້ເດີນສຳຫລວດ. ສ່ວນການເກັບກຳຂໍ້ມູນສັດ ລ້ຽງ ຈາກແຫລ່ງອື່ນອາດຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນຊ່ວງ ເວລາອ້າງອີງ.

- ການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ຖ້າບໍ່ມີໃນນິຍາມ ແລະ ນາດຖານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຈົດນັບເຂົ້າໃນການສໍາຫຼວດ.

ສໍາລັບເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່ ຈາກການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ແມ່ນສູງກວ່າລະບົບການລາຍງານ ເນື່ອງຈາກວ່າວິທີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແມ່ນບໍ່ຄືກັນເຊັ່ນ: ການສໍາຫຼວດແມ່ນໄດ້ລົງເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ໂດຍກົງ ຈາກແຕ່ລະຄົວເຮືອນ, ຂໍ້ມູນການລາຍງານແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກບົດລາຍງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຊຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສົມທຽບຂໍ້ມູນ. ການສໍາຫຼວດໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແມ່ນໄດ້ລຸດລົງ ແລະ ຍັງມີການເຮັດໄຮ່ຄືງື່ ອີກປັດໄຈໜຶ່ງ ຢູ່ຜືນທີ່ເຂດບູດອຍ ແມ່ນມີການປູກເຂົ້າໄຮ່ຮ່ວມກັບຜົດຍືນຕົ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງປີທີ1, ປີທີ2. ແຕ່ແນວໂນ້ມເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່ຈະຫຼຸດລົງ ຫຼາຍໃນປີຕໍ່ໜ້າ ເຫດຜົນສໍາລັບຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນຈະໄດ້ສຶກສາ ໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ລວມທັງການປະເມີນຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ.

ສໍາລັບເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງ ຈາກການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາ ຕໍ່າກວ່າລະບົບການລາຍງານ ເພາະວ່າວິທີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແຕກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສົມທຽບ ແລະ ອາດມີບັນຫາເຖິງຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ, ໃນລະບົບການລາຍງານ ຂໍ້ມູນອາດຈະຢູ່ບົນຜືນຖານຄາດຄະເນເນື້ອທີ່ປູກ ຫຼື ຂີດຄວາມສາມາດເຄື່ອງຈັກສູບນໍ້າອາດມີຫຼາຍກວ່າເນື້ອທີ່ປູກຕົວຈິງ ຈະຕ້ອງໄດ້ສຶກສາລົງເລິກລາຍລະອຽດໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າລະດູແລ້ງໃນແຕ່ລະເຂດ.

ຂໍ້ມູນຂັ້ນບ້ານ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນມີຄຸນນະພາບດີສົມຄວນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານແມ່ນມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ໃນການປະກອບສ່ວນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຕໍ່ວຽກງານ ການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂໍ້ມູນອົງປະກອບຄົວເຮືອນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນ

ການຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມ ເພາະວ່າໄດ້ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຈາກທຸກໆຄົວເຮືອນໃນທົ່ວປະເທດ. ແຕ່ໄດ້ໝັ້ນໃຈວ່າຂໍ້ມູນລະດັບຄົວເຮືອນ ແມ່ນມີຄຸນນະພາບສູງ. ເນື່ອງຈາກວ່າຄະນະຊີ້ນໍາອັນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນໍານໍາພາ ແລະ ລົງຕິດຕາມວຽກງານ ດັ່ງກ່າວຢ່າງໃກ້ສືດ; ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ກໍໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເປັນຢ່າງດີ; ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ແລະ ນັກກວດກາ ມີການປະສານສົມທົບ ຢູ່ພາກສະໜາເປັນຢ່າງດີ. ສິ່ງສໍາຄັນໃນຊ່ວງການປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນ ໄດ້ມີການກວດສອບ ແລະ ກວດແກ້ຂໍ້ມູນໄດ້ທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຢ່າງເປັນລະບົບ ສະນັ້ນ ການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ຈະມີຄວາມຜິດພາດບໍ່ຫຼາຍ.

ຂໍ້ມູນ ໃນລະດັບແຂວງ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າສົມທຽບ ລະຫວ່າງ ສົກປີ 1998/99 ແລະ 2010/11 ເນື່ອງຈາກວ່າເຂດພິເສດໄດ້ຍຸບມາເຂົ້າ 3 ແຂວງ ເຊັ່ນ ສ່ວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບແຂວງ ວຽງຈັນ, ສ່ວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບ ແຂວງຫລວງພະບາງ.

3.12. ສັນຍາລັກໃນຕາຕະລາງຜົນໄດ້ຮັບ

ຂໍ້ມູນຕົວເລກໃນຕາຕະລາງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນບົດລາຍງານ ດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ປັດຂຶ້ນເປັນຕົວເລກມົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍໃນການອ່ານ, ຂໍ້ມູນຄົວເຮືອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນສະແດງເປັນຫົວໜ່ວຍ ຫຼືກຸ່ມ. ສ່ວນເບີເຊັ່ນແມ່ນສະແດງເປັນຈໍານວນຕົວເລກ ແລະ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມໝາຍຂອງສັນຍາລັກໃນຕາຕະລາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ສັນຍາລັກ “-” ໃນຕາຕະລາງຕ່າງໆຂອງບົດລາຍງານ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ໂຕເລກເປັນສູນ ຫຼື ໜ້ອຍກວ່າ ເລິ່ງໜຶ່ງຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້.

ສັນຍາລັກ “..” ໃນຕາຕະລາງຕ່າງໆ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຂໍ້ມູນນັ້ນແມ່ນບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້.

ສັນຍາລັກ “n.d.” ໃນຕາຕະລາງຕ່າງໆ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນ.

ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 1
ຕາຕະລາງ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂັ້ນຄົວເຮືອນກະສິກຳ

ຕາຕະລາງ A1.1: ຈໍານວນຄົວເຮືອນແບ່ງຕາມການເຮັດກະສິກໍາ/ບໍ່ເຮັດກະສິກໍາ ແບ່ງຕາມປະເພດບ້ານ ແລະ ແຂວງ, ສົກປີ 2010/11

('000)

ແຂວງ	ຈໍານວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ			ຕົວເມືອງ			ຊົນນະບົດມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ			ຊົນນະບົດບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ		
	ລວມ	ຄ/ຮ ກະສິກໍາ	ບໍ່ແມ່ນຄ/ຮກະສິກໍາ	ລວມ	ຄ/ຮ ກະສິກໍາ	ບໍ່ແມ່ນຄ/ຮກະສິກໍາ	ລວມ	ຄ/ຮ ກະສິກໍາ	ບໍ່ແມ່ນຄ/ຮກະສິກໍາ	ລວມ	ຄ/ຮ ກະສິກໍາ	ບໍ່ແມ່ນຄ/ຮກະສິກໍາ
ພາກເໜືອ	323.0	288.9	34.0	80.3	54.7	25.6	205.9	198.4	7.5	36.7	35.8	0.9
ຜົ້ງສາລີ	29.5	28.4	1.1	5.4	4.7	0.7	18.2	17.8	0.4	5.9	5.8	0.1
ຫຼວງນ້ຳທາ	29.2	26.2	3.0	6.5	4.6	1.9	20.3	19.3	1.0	2.5	2.4	0.1
ອຸດົມໄຊ	48.3	44.6	3.7	9.7	6.8	2.9	30.6	30.0	0.6	7.9	7.8	0.2
ບໍ່ແກ້ວ	28.5	24.8	3.7	5.7	3.2	2.5	20.9	19.7	1.2	1.8	1.8	-
ຫຼວງພະບາງ	73.2	59.5	13.7	25.7	14.8	10.9	33.8	31.5	2.3	13.7	13.2	0.5
ຫົວພັນ	45.7	42.3	3.4	6.2	3.3	2.9	37.2	36.7	0.5	2.3	2.3	-
ໄຊຍະບູລີ	68.5	63.1	5.4	21.1	17.2	3.9	44.9	43.4	1.5	2.6	2.5	0.1
ພາກກາງ	499.7	336.4	163.3	189.5	70.8	118.7	286.7	244.4	42.3	23.5	21.2	2.3
ນະຄອນຫຼວງ	132.3	42.8	89.5	91.3	14.6	76.7	40.9	28.0	12.8	0.2	0.2	-
ຊຽງຂວາງ	40.4	36.2	4.2	11.3	7.9	3.4	27.1	26.3	0.8	2.0	2.0	-
ວຽງຈັນ	81.2	62.7	18.5	21.8	12.9	8.9	56.8	48.2	8.7	2.6	1.6	1.0
ບໍລິຄໍາໄຊ	43.3	35.0	8.3	13.0	8.3	4.8	28.9	25.4	3.5	1.4	1.3	-
ຄໍາມ່ວນ	65.1	51.1	14.0	17.3	9.0	8.3	40.0	35.0	4.9	7.8	7.2	0.7
ສະຫວັນນະເຂດ	137.3	108.6	28.7	34.8	18.2	16.7	93.0	81.5	11.5	9.5	9.0	0.6
ພາກໃຕ້	198.8	157.5	41.3	44.1	22.4	21.8	129.6	113.4	16.3	25.0	21.7	3.3
ສາລະວັນ	55.4	50.1	5.3	5.1	2.8	2.2	48.8	45.8	3.0	1.6	1.5	0.1
ເຊກອງ	15.0	12.9	2.1	3.1	1.6	1.5	9.6	8.9	0.6	2.3	2.3	-
ຈໍາປາສັກ	105.7	75.4	30.2	30.1	14.1	15.9	57.2	46.1	11.2	18.4	15.3	3.1
ອັດຕະປື	22.7	19.1	3.6	5.9	3.8	2.1	14.1	12.7	1.5	2.7	2.6	0.1
ລວມ	1,021.4	782.8	238.6	313.9	147.8	166.1	622.3	556.3	66.0	85.2	78.8	6.5